

escola

nº 43 - juny 2008

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

SUMARI

Notícies de l'escola 8

Article: Del teatre a la vida

Carles pujols 10

Els nostres ex-alumnes: Entre ales i arrels

Miquel Àngel Vicens i Jerònica Mª Pou 13

Dept. Atenció a la Diversitat:

L'esport, una eina educativa 16

Educació Infantil:

Ja ha arribat la fi de curs 20

Pintam l'esglèsia de Sant Miquel 22

Educació Primària:

La classe d'Educació Física (2n A) 24

Els nostres pares i mares (2n B) 26

Mare estimada (3r i 4t) 28

El joc de les lletres que manen (1r AiB) 29

De colònies a La Vistòria (5è A) 30

Viatge a Barcelona (6è A) 32

L'hortet de'n Tòfol 34

Educació Secundària:

El temps lliure (2n ESO) 35

Entrevista: les nostres cuineres (2n ESO) 36

L'evolució de l'escola (2n ESO) 38

Fer feina als 16 anys (2n ESO) 40

Sortir de marxa (2n ESO) 42

Xerrada sobre el tabaquisme (4t A) 44

Dia de la dona treballadora (4t A) 46

Alcohol, una droga més (3r B) 48

Viatge d'estudis a Lisboa 49

Pujada a Sant Salvador 50

Per Sant Jordi, llibres i roses 52

I per acabar, s'aixeca el teló 54

Concurs creatiu de l'APA 57

Diada del Cooperativisme 58

L'escola dels nostres padrins 60

Magisèries: El món de la caça

Cristòfol Fontanet Àlvarez 62

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
"ES LLEDONER"

EDITORIAL

*...quan el que és vell no acaba d'a-
nar-se'n i el que és nou no acaba d'a-
rribar..."*
Confuci.

Les urpes de l'estiu aguaiten d'amagat. El solstici tardà, que cau darrera el nom llarg de les hores quan s'aixequen les calors, ja somriu de rampellada, des d'una voravia de bones intencions que s'enfila directament cap a l'olor d'indubtable saladina.

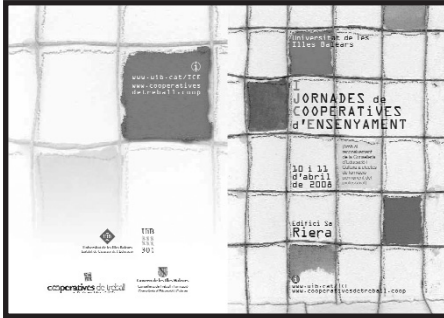
Arriba l'hora de mesclar l'ahir i tots els demà, de partir i deixar el camí del mig. D'obrir les portes d'incerteses que tantes vegades hem volgut travessar i petjar els nous traçats amb fermes il·lusions, amb la història sota el braç i l'emoció arran del cor que té el gest accelerat.

Inaugurarem l'escola nova tot just albirat el mes de juliol. L'horitzó tranquil de l'esperança va afluint els llastres que ens han limitat els somnis. Ara ja tenim el dret adquirit de poder ésser una realitat. La d'Es Lledoner. La que sempre ens ha de fer avançar.

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció: Antoni Vicens Massot / Coordinació: Jerònica Muñoz Pomar
Disseny, maquetació i muntatge: Biel Rosselló Nadal
Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver
Assessoria tècnica: Jaume Obrador Vaquer
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Impremta LLOPIS

LES ESCOLES COOPERATIVES A LA UNIVERSITAT

Durant el mes d'abril, concretament els dies 10 i 11, varen tenir lloc les I Jornades de Cooperatives d'Ensenyament, a l'Institut de Ciències de l'Educació (UIB), edifici Sa Riera.

La sessió inaugural va anar a càrrec de Jacqueline Cardell, presidenta de la Sectorial d'Ensenyament de les Illes Balears. A partir d'aquí, i durant dos dies, els conferenciants convidats pujaren a l'estrada per explicar els continguts de les seves ponències. Es varen tractar temes molts diferents: des d'experiències en projectes de treball dins l'aula, passant per exposicions de caire més teòric al voltant del concepte de cooperativa i ensenyament, per acabar amb exemples factibles de la fusió de l'escola cooperativa dins el model social democràtic actual.

Cal destacar la presència com a ponents en aquestes Jornades de Mª Josep Muñoz Quintana, Presidenta de la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya, de Juan Antonio Pedreño Frutos, President de la Unió de Cooperatives de Múrcia i de la Dra Maria Dolors Forteza Forteza, Degana de la Facultat d'Educació de la UIB. Els

altres ponents eren membres de les cooperatives d'ensenyament de la UCTAIB. Entre aquests ponents, i com a representants d'INFOCOOP, hi vàrem poder veure als mestres d'Es Lledoner, Jaume Obrador i Jerònima Muñoz, que parlaren sobre "Les noves tecnologies a les cooperatives d'ensenyament".

L'acte es va clausurar amb la presència de la Rectora de la UIB, la Dra. Montserrat Casas Ametller i la presentació oficial dels Trets d'Identitat de les Cooperatives d'Ensenyament, a càrrec d'Enric Pozo, President de la Unió de les Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears.

Al final, i com a curiositat, la cooperativa Dolç per tu va oferir un refrigeri.

Juan A. Pedreño, president de UCOMUR, Enric Pozo, president d'UCTAIB i Antoni Vicens, president la Cooperativa *Es Lledoner*

VAGA A L'ESCOLA CONCERTADA

Ningú no dubtaria en afirmar que les mobilitzacions i la vaga dels professors de l'escola concertada de les Illes durant els mesos de maig i de juny han estat les protagonistes de les primeres pàgines de la premsa local, entre altres assumptes per l'alt seguiment que han observat en cada una de les convocatòries.

La principal reclamació que ha motivat les vagues de dia 14 i 15 de maig i 5 de juny ha estat l'equiparació de les retribucions salarials del professorat de l'ensenyament privat concertat amb les retribucions bàsiques del professorat interí de l'ensenyament públic. Aquesta equiparació havia de fer-se efectiva a l'agost de 2007 (www.stei.es) i no tant sols no ha estat així sinó que les diferències s'han incrementant.

Des de Sant Alfons, el percentatge de professors que ha seguit la vaga en cada una de les convocatòries ha estat d'un 70 % aproximadament.

LA TROBADA D'ESCOLES MALLORQUINES I JAUME I

L'Obra Cultural Balear ha tornat a organitzar la XXIV Trobada d'Escoles Mallorquines. Enguany va esser dissabte dia 17 de maig de 2008 a la plaça de Cort de Ciutat. El tema central d'aquesta diada va esser la celebració dels 800 anys del naixement de Jaume I, conqueridor de Mallorca. Aquesta trobada, a més, va coincidir amb la Diada per la Llengua.

Com cada any, l'escola Sant Alfons va participar en aquesta celebració realitzant un treball comunitari: va consistir en l'elaboració d'un estendard per guarnir la

Plaça de Cort des d'on es varen rebre, amb tots els honors, els gegants Violant i Jaume I. El disseny i la confecció varen anar a càrrec de Mª Antònia Vaquer i un grup d'alumnes de plàstica de diferents cursos de Secundària.

LA INAUGURACIÓ, A LA FI!

Tancada l'edició d'aquesta revista, ens han assegurat que el proper dia 4 de juliol tindrà lloc la inauguració de l'escola nova Es Lledoner. Després de molts de mesos d'estar a l'aguait i superar entrebancs, sembla que tot es va component i aquest dia tothom qui vulgui podrà visitar-ne les instal·lacions.

Us hi esperam a tots! Serà un dia per a la història.

FORMACIÓ CONTÍNUA

Els mestres de primària han assistit a un curs sobre Wikis i els professors de secundària, juntament amb Núria Mora (gerent) i Mª Antònia Estelrich (secretària) a un altre per aprendre el funcionament del sistema operatiu Linux. Ambdós cursos han estat impartits per Jaume Obrador i estan inclosos dintre del pla de Formació Contínua Específic de l'Economia Social que patrocina el Govern de les Illes Balears i el Fons Social Europeu.

Josefina Martínez, Andrea Coelho i Paqui Soto, les nostres cuineres, varen participar en un Encontre de formació de cuiners i cuineres d'escoles cooperatives. Es tractava de compartir experiències i coneixements al voltant de l'alimentació per tal de millorar aquells aspectes que incideixen directament en la salut dels integrants de la comunitat escolar. Aquest curs va esser finançat per la Conselleria de Treball i Formació i el Fons Social Europeu. Es va dur a terme a les instal·lacions de les escoles cooperatives Es Liceu (Marratxí), Col·legi Son Verí Nou (Llucmajor), el CIDE (Palma) i Es Lledoner (Felanitx). Va esser dirigit per Maria Colomer, dietista i nutricionista.

Biel Rosselló Nadal, mestre de primària, ha fet aquest dos cursos durant el darrer trimestre: *Les possibilitats educatives dels jocs i esports d'arreu del món*, realitat al CEP de Manacor i un altre curs de *Diccionaris audiovisuals per a alumnat nouvingut*, curs organitzat per la Conselleria per esser impartit a distància.

Francesca Mª Gilart Maimó ha fet el curs d'*Educació per a la ciutadania*, organitzat i impartit a l'ICE

(Palma).

Catalina Moll Duran i Francesca Mª Gilart Maimó han assistit a les *Jornades sobre fracàs escolar*, organitzades per Estudi 6.

ANAM DE COLÒNIES!

Potser és un dels moments més esperats durant tot l'any; i és que els alumnes d'infantil i els de primària viuen molt intensament els dies que passen de colònies. Enguany han estat organitzades, com sempre, tenint en compte que el més important no és només aconseguir objectius educatius sinó també fomentar la convivència entre els companys i els mestres fora de l'entorn habitual de l'escola.

Els més petits, els alumnes d'Educació Infantil de 4 i 5 anys, feren les colònies a Binicanella (Bunyola) els dies 11 i 12 de juny. No n'hi va haver cap que s'enyoràs gens!

Pel que fa als alumnes de 2n de primària, els dies 29 i 30 de maig restaren a la casa de colònies de Son Ramon de Penyafort (Port de Sóller). El centre d'interès per a aquesta estada va esser L'Illa del Tresor.

Els alumnes de 4^a de primària, els dies 28 i 29 de maig varen anar a la casa de colònies de s'Olivaret (Alaró). El centre d'interès va esser La Història de Mallorca i es varen dur a terme un seguit d'activitats a través de les quals es pretenia donar a conèixer els protagonistes més importants de la història de l'illa.

DIADA D'ESPORT URBÀ

Els alumnes de primària, a partir del tercer curs, dissabte dia 19 d'abril assistiren a la diada d'Esport Urbà, celebrada a Santanyí i orga-

nitzada pel Departament d'Esports i Promoció Sociocultural del Consell de Mallorca. La idea principal d'aquesta diada és que places, carrers, aparcaments, parcs i altres entorns urbans es converteixin durant unes hores en nous i inusuals escenaris esportius. Tot això, amb la finalitat de promocionar, impulsar i acostar la pràctica esportiva als infants en edat escolar.

L'activitat es va desenvolupar en cinc espais diferents: la zona d'aventura, la zona d'habilitats del tren superior, la zona d'habilitats del tren inferior, la zona de destresa i la zona de quads.

CAMPIONAT DE MALLORCA DE BÀSQUET ESCOLAR

El passat 31 de maig es va celebrar a Felanitx el Campionat de Mallorca de bàsquet escolar. La nostra escola hi va participar amb un equip benjamí, format per nins i nines de 3^r i 4^t de Primària. El resultat va ser excel·lent, vàrem quedar campions de Mallorca.

Enhorabona als nostres esportistes!

RODATGE AMB IB3

Fa una vintena d'anys que la nostra escola va participar al programa pilot que va gravar Estudio 1 per a la TVE. El programa, que va tenir

un gran èxit d'audiència, es deia El Meu Redol i hi van participar un grapat d'escoles de per tot l'illa. Cadascuna d'aquestes escoles ens vam presentar a través d'un dels nostres alumnes, els seu grup d'amics, les seves aficions, etc. I a més, vam presentar un lloc característic del nostre municipi, en el nostre cas va ser el Castell de Santueri.

Ara, vint anys després, l'IB3 vol recuperar aquell programa i tornar-lo a emetre des del punt de vista actual. Es aquest cas, es tornen a presentar 13 d'aquelles escoles, amb els alumnes de fa vint anys i els seus llocs característics, mantenint el títol del programa.

Nosaltres hi tornam a participar amb els alumnes de 6è de primària, l'edifici de Sant Alfons, el director i el nostre Castell de Santueri. Uns alumnes participen a un petit apartat anomenat No Em Ratllis i un grup de 14 alumnes s'encarrega del rodatge del que serà el reportatge propi que parla del castell. L'equip de rodatge ens hem repartit les feines pròpies i ens hem caracteritzat per poder representar tres escenes de llegenda del castell, que vam escenificar al propi castell. Ens ho vam passar molt bé!

Si no hi ha canvis, està previst l'inici del programa al mes de

setembre i esperam de tot cor que us agradi el que hem resolt.

DEMOLAB A LA UIB

Dimarts dia 18 de març, els alumnes de 4e d'ESO varen fer una visita a la Facultat de Ciències UIB per fer el taller Anem a fer una medusa...d'ADN! Aquesta activitat adreçada a l'alumnat de 4rt de Secundària es troba dins el programa Demolab, la finalitat del qual és que els alumnes coneixin les instal·lacions i realitzin activitats pràctiques de laboratori relacionades amb continguts científics adequats al seu nivell educatiu per tal de veure de ben aprop i tocar l'equipament instrumental que sovint no es troba a l'abast de les escoles de secundària. Amb l'ajuda de dos estudiants de biologia, aconseguiren veure l'ADN d'un músclo, després d'una fina tasca de dissecció i aconseguiren treure una medusa d'ADN a partir d'un plàtan aixafat.

Aquesta pràctica es va completar amb diferents demostracions relacionades amb la bioquímica dels aliments. Els alumnes pogueren comprovar com, per exemple, no tota la sobrassada que es ven té les mateixes característiques nutricionals o com un aliment tan conegut com la xocolata es pot presentar de dese-

nes de maneres diferents i amb característiques.

El més curiós de tot, és que aquest dia de la visita, varen coincidir amb un equip de filmació d'IB3, qui feia un reportatge per donar a conèixer el Demolab. Alguns dels nostres alumnes foren entrevistats i sortiren a les notícies de les 15 h.

VII MARATÓ DE TEATRE A SECUNDÀRIA EN CATALÀ

El passat dijous dia 15 de maig, el grup de teatre Es Lledoner que dirigeix n'Enric de las Heras i Buscà, vàrem anar a veure la VII Marató de Teatre a Alcúdia. Allà ens vàrem trobar grups de teatre d'alumnes de diferents instituts de tot l'illa: l'IES Alcúdia, l'IES Juníper Serra de Son Cladera, l'IES Madina Mayurqa de Palma i l'IES Capdepera.

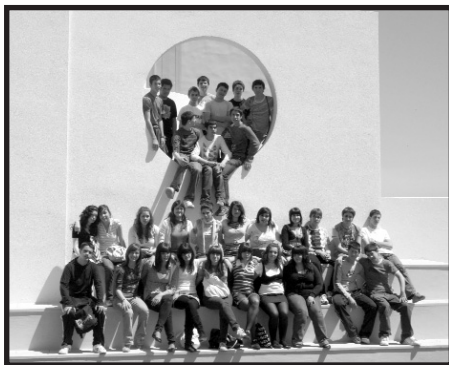

Va ser una experiència molt divertida i inèdita per a nosaltres. Cada grup va representar un trosset de l'obra que prepara per a la fi de curs. La nostra representació va ser Mamà, un fragment de Punt de Vista, magazine de Telenitx, protagonitzat per: na Júlia Riera, na Margalida Monserrat, na Georgina Pallicer, na Maria Ballester, n'Antònia Zoè Strunk, na Caterina Vadell, i jo, na Margalida Puig.

FESTA DE COMIAT ALS ALUMNES DE 4^è D'ESO

S'estiren els dies a mesura que s'escurcen les pàgines que ens queden per llegir plegats. S'encenen els primers llums de l'estiu quan gairebé comencen a replegar-se les mirades, quan tot ens ve a dir que s'acosta la petita maror del vertigen dels comiats. I la sal de les llàgrimes que ens hem de beure irremediablement ens ha d'anegar les paraules. Mentre, sabem que el somriure dissimulat ens calmarà els braços orfes de la nostra companyia a partir d'ara...

Els alumnes de quart d'ESO s'acomiaten de l'escola. Per a dijous dia 26 de juny s'organitzarà un acte que any rere any esdevé molt emo-

tiu. Famílies, alumnes i mestres hi participarem desitjant-los el millor en la nova vida que els pertoca reprendre fora de les nostres aules. Molta sort!

NO ET CREMIS... FES ESPORT!

Aquest és el missatge queenguany ha servit com a partida de les X Jornades Multiesportives *Es Lledoner*. Com ja es prou conegut, aquesta activitat que dura tres dies l'organitzen els alumnes de 4t d'ESO, supervisats pel professor Xisco Olivares, responsable de l'àrea d'Educació Física.

Es tracta de coordinar un seguit d'activitats esportives individuals, de grup, activitats lúdiques i tallers de moltes i variades tipologies per tal que des dels més petits de tres anys fins als més grans dels alumnes de l'escola gaudeixin amb la pràctica de l'esport i els valors de superació, ajuda, cooperació i divertiment. Els col·laboradors que participen en aquestes jornades, els professors convertits en monitors i, sobretot, els alumnes de 4t d'ESO aconseguiren que tot funcionàs de manera coordinada i gairebé amb una professionalitat exemplar.

Fins l'any que ve!

DEL TEATRE A LA VIDA

“M'aplaudiren i el meu ego en va sortir enfortit i amb l'idea més ferma que mai de continuar... fins avui”

De vegades, que una persona es decanti per un ofici o per un altre és tot un secret. Que un individu vulgui aprendre o conèixer una determinada feina professional és, encara, per a mi, tot un enigma. En el meu cas, la feina pel teatre i amb el teatre. Puc assajar de respondre per a mi, per un altre se'm fa difícil, molt difícil.

La casualitat de tenir uns veïns que participaven en l'acte religiós-teatral com era La Passió d'Esparreguera a Barcelona potser va fer aixecar la llebre i la xafarderia per aquesta activitat. Devia tenir al voltant dels 5 ó 6 anys. No em podia imaginar que acabaria essent la meua professió.

un altre!, genial!

Amb el temps i els estudis de COU, (vaig formar part de la primera generació de “couístes”), ho vaig tenir clar: volia representar! Volia explicar històries!, sense manies i amb moltes ganes. Mercè Rodoreda es va convertir en el meu primer repte dramàtic. "Records de Caux". Tot sol i ajudat per uns quants que segur no sabien què feien, vaig estrenar! La sala es va omplir i els grups del T.E.I hi varen assistir. M'aplaudiren i el meu ego en va sortir enfortit i amb la idea més ferma que mai de continuar...fins avui.

El problema, sempre era el mateix trobar aquells textos que em diguessin alguna

“Amb el temps i els estudis de COU, ho vaig tenir clar: volia representar!, Volia explicar històries!”

Recordo passejar-me entre bastidors i cortines, camerinos i escales. Tot vell, de fusta i amb bombetes d'escassa potència. Sobretot em cridava l'atenció un home rieller i simpàtic que tot d'una es convertia en el pitjor de tota la colla, Judes, i ja no era aquell tipus amic dels meus pares... era un personatge dolent, covard i que s'acabava suïcidant penjant-se d'una olivera. Però, realment, no deixava de sorprendre'm quan de tornada a casa estava allà, al carrer, fent xerinola amb els seus fills i amics. Era increïble!

Entusiasmat, quan arribava a casa decidia ser torero o bandoler o Ben-Hur. Em disfressava i ja no era jo. Decididament era

cosa. Que, de primeres, m'emocionassin per poder més tard ser jo, des de l'escena, el que emocionàs a uns altres.

Una bona colla vaig dirigir i representar: A. Artaud, G. Ribemont-Desaignes, Joan Brossa. Cada vegada l'atenció a les meves posades en escena era més atrevida: espais no convencionals, amb disposicions escèniques del públic. Això funcionava. La investigació i l'estudi eren profitosos. Tenien una finalitat!!

(Mentre, a la universitat, els estudis de pedagogia continuaven).

Però els canvis d'aire, de direcció i d'orientació sempre han estat constants. Han estat evolutius i em permeten acarar el

temps amb noves formes i discussions ...

EL CIRC. Amb dues persones més, (en Joan Grau i Na Fina Solà), vàrem començar pels anys 1978... una carpa a una família d'artistes francesos i començarem una nova època d'aprenentatge. Dur i difícil. No teníem idea de res! Però èrem joves il·lusionats i tossuts per aprendre acrobàcies, trapezi, malabars, fil, cascadeur..., ho aconseguírem.

Va ser tan forta la proposta que a l'any 1988 al Festival de Teatre de Tàrraga, Lleida, la crítica nacional i internacional ens proclamava el grup i l'espectacle de l'any. Ja no aturàrem.

La sort i la casualitat i l'esforç d'una persona convençuda amb la nostra creació ens va portar des d'Austràlia a Argentina, uns quants cops i essent figures convidades a tots els festivals internacionals.

Aquesta sort, però, pot ser difícil o problemàtica i s'ha de compartir si tens parella... Les absències llargues de casa per gires, l'anar i tornar anar... Cal saber-ho portar. Per fortuna, la Mercè, la meva

dona, sempre m'ha fet costat!

Els encàrrecs i espectacles cada vegada eren més agosarats, difícils i cars. La producció la portàvem nosaltres mateixos. Així podíem guanyar... o perdre les inversions fetes en cada espectacle. No ens queixàvem. Les atencions i consideracions i publicacions a l'estranger ens donaven més corda. SÈMOLA TEATRE era tota una declaració de principis teatrals, així ho confirmava en Joan Anton Benach o en Santi Fontdevila, crítics durs i molt intel·ligents de *El País* i *La Vanguardia*, per exemple, per dir només uns noms de casa.

Sèmola Teatre, 25 anys de teatre per tot el món! (No us explico anècdotes... ompliríem massa espai i potser seria avorrit).

Però també arriba el cansament, el desig de reposar i de viure a casa amb els teus. Així com sona. De dormir al teu llit i despertar-te al mateix llit..., i vaig abandonar la Companyia. I amb la Mercè, mallorquina, aterràrem a Alcúdia. Fèrem d'Alcúdia la nostra casa, fins avui.

La història tornava a començar: nous reptes, noves aventures i no em feia gens de por començar.

Particularment m'esperona i dóna ales a la creativitat. La repetició i la rutina no són massa bones companyes de viatge. Adormen...

Des d'Alcúdia a L'Auditori o a Palma al Teatre Principal. Amb companyies o

“També arriba el cansament, el desig de reposar i de viure a casa amb els teus. Així com sona. De dormir al teu llit i despertar-te al mateix llit”

“Els canvis d'aire, de direcció i d'orientació sempre han estat constants. Han estat evolutius i em permeten acarar el temps amb noves formes i discussions ...”

alumnes d'instituts la meva activitat em continua motivant a explicar històries o ajudar a tots aquells que volen compartir el viatge de la creació. Ara sóc l'assessor d'un projecte "Caixaescena" per a Balears. Promogut per l'Obra Social La Caixa a tot l'Estat. I és molt emocionant escoltar les opinions i viure les necessitats i angoixes d'aquells que per primera vegada s'enfronten amb un text teatral. No estem massa lluny els uns dels altres.

Admiro el coratge i l'orgull d'algunes propostes i és especialment emocionant

"Una aventura insòlita, avui on tot corre massa i l'atenció es dispersa en multitud d'ofertes cada vegada més fàcils i tramposes"

assistir a les estrenes: nervis, visites al bany, plors, crits,... silenci s'obre el teló.

Com sempre, els que tenien més pànic: "ja està? Ha durat molt poc!". I petons. I eufòria. I ganes de tornar a repetir l'experiència. El més important, en certa manera, és que alguna cosa ha canviat en aquella escassa hora única en la que els actors, tots sols i sense cap mena d'ajuda, han detingut el temps en la sala per a explicar la seva proposta a un públic que els vol. Una aventura insòlita, avui on tot corre massa i l'atenció es dispersa en multitud d'ofertes cada vegada més fàcils i tramposes.

L'actor a l'escena, màgia que només recull i ofereix el teatre a qui l'escolta.

... i jo ja n'estic empescant de noves propostes. Aquest mes d'agost, m'esperen un bon grapat de cançons per ser dirigides. En tinc moltes ganes!

Per cert, esteu convidats a l'estrena del "Metge a garrotades" de'n Molière, dia 21 de juny a l'amfiteatre de la Porta Roja d'Alcúdia, a càrrec d'un grup il·lusionat.

CARLES PUJOLS va néixer el 5 de juliol de l'any 1954 a Vic (Barcelona), un poble d'esglésies i molta boira. Amb molt bones llonganisses, sumaiies, fuets i botifarres.

Com totes les criatures de la seva generació, va anar a escoles religioses, amb monges, maristes i la Salle, sempre per culpa o gràcies als desplaçaments de feina del seu pare. Durant l'adolescència es mogué entre Donosti i Saragossa, per tornar a Vic, a l'IES Jaume Callís i a la Universitat.

Actualment, viu a Alcúdia (Mallorca), on es dedica a la docència teatral a l'Auditori i és responsable artístic del V.I.A FORA!

Amb la seva Cia. Sèmola Teatre va recórrer tot el món, essent de les propostes més agosarades del seu moment, tal com demostren molts llibres de festivals que en xerren.

*A part del teatre, ha dirigit els muntatges musicals: **Cançó d'amor i de guerra**, **La tabernera del puerto**, i ha fet la coreografia de **Tot despullant Kurt Weill**.*

Per acabar, vull pensar que entre línies haureu descobert la necessitat d'estudi i formació. D'aventura i maldecaps que vol aquesta feina. Si vos hi decidiu,... no atureu. No és fàcil, ni planera. No és arribar i moldre. Costa molt tenir un forat. Però, si ho teniu clar, sigueu molt benvinguts!

Molta merda a tots!

Carles Pujols

ENTRE ALES I ARRELS

Quan vàrem rebre la telefonada per, si volíem, escriure quatre retxes per a aquesta secció, la primera impressió va ser de sorpresa, però alhora d'agraïment i d'il·lusió.

“De dos adolescents amb un tarannà que semblava incompatible es va establir una unió complementària i equilibrada entre les ales i les arrels que s’ha mantengut tots aquests anys”

Sant Alfons ha format i forma part de les nostres vides d’una manera molt present. Allà és on ens vàrem conèixer i començarem a embastar una relació que, a hores d’ara, encara estam teixint. De dos adolescents amb un tarannà que semblava incompatible es va establir una unió complementària i equilibrada entre les ales i les arrels que s’ha mantengut tots aquests anys. Sembla que l’atzar de la vida ens retorna als orígens quan quinze anys després, en Miquel Riera, a les hores batlle de Felanitx, ens va casar oficialment. Ell havia estat professor nostre a l’escola i per l’apreci que li tenim i pel fet de què havia estat espectador dels inicis de la nostra relació no vàrem trobar una persona més adient per a aquell dia.

A Sant Alfons hi vàrem fer molts bons amics i alguns d’ells són ara els professors. A més, en Miquel Àngel hi exercí com a professor. L’experiència docent va ser intensa, des de molts punts de vista, però de la mateixa manera que les circumstàncies li acostaren també l’allunyaren. Ara, per altra banda, na Jerònia es troba molt implicada amb l’APA.

Solem llegir amb atenció aquesta secció de la revista per reviure, amb un somriure de complicitat, allò que altres ex-alumnes expliquen. Així aquells moments resorgeixen, són impromptes profundes de la nostra infantesa que recordam amb tendresa.

Miquel Àngel i Jerònia, amb la seva filla Laura

L’escola que nosaltres vàrem conèixer, de la qual en tenim records ja no hi és. Ha canviat profundament, tant el rol del professor com el de l’alumne són molt diferents del d’aquell moment. De

fet, la societat també s’ha transformat.

L’escola que vàrem viure era una escola amb una gran presència religiosa, i no tan sols per les celebracions anuals catòliques, també per

Miquel Àngel i el seu germà Antoni en el Seminari de Katas de Judo al Kodokan de Tokio (Japó)

la presència, quasi permanent del “Padre” Duran, una vertadera ànima mater per a Sant Alfons, o pel “Pare nostre” que resàvem cada matí, ordenats per files, al pati abans d’entrar a les aules.

“L’escola que vàrem viure era una escola amb una gran presència religiosa, i no tan sols per les celebracions anuals catòliques ...”

Vàrem viure els darrers anys de l’existència d’un internat a Sant Alfons, on el “Padre” Duran intentava controlar l’ordre i l’estudi d’aquells pocs al·lots que hi quedaven. Les misses multitudinàries al pati de l’escola o la presència de monges com a mestres.

MIQUEL ÀNGEL VICENS i SIQUER, va néixer Felanitx a l’any 70. es va llicenciar en Biologia (especialitat zoologia) a la Universitat de Barcelona i va fer els estudis de doctorat en Ciències del Mar.

Després de molts anys a Barcelona, torna a Felanitx i crea una empresa dedicada a la consultoria ambiental (Eco Consulta). Durant dos anys intenta compaginar aquesta activitat professional amb la docència com a professor d’ESO el primer any i de Garantia Social el segon, però finalment torna a dedicar-se en exclusiu a l’empresa.

Col·labora amb l’equip d’arqueòlegs que escaven els “Clossos de Can Gaia” amb la part de fauna marina.

Com a Judoka, ara gaudeix dels seus principals triomfs. Junt amb el seu germà Antoni, va ser convocat com a membre de l’equip estatal de katas de judo i actualment és campió a Madrid i bronze en el Campionat d’Espanya de Katas.

A l’hora del pati, moltes nines jugaven a l’elàstic (“mà u”, “mà dos”, “mà tres”, ... i les més valentes arribaven a “mà nubes”). Els nins a “teies” o a futbol, com és lògic, però també a “ruix” un joc una mica bèstia que es jugava amb una pilota i ..., ai! si la tocaves dos cops seguits. A vegades aquests jocs acabaven malament, i llavors els mestres, solien posar ordre d’una manera contundent i al·ligonadora,

tant per als propis implicats com per als altres que ho miraven (i no n'estam traumatitzats ...). També hi havia una finestra al pati d'abaix on "l'hermano" venia llepolies diverses i tassons de pinya. Si volies aigua en treies de la cisterna i la beviess amb aquell cullerot rovellat.

"Ara és la nostra filla, na Laura, que és alumna de l'escola i que ha de crear els seus propis records. Esperam que hi trobi, con nosaltres, el suport per formar-se culturalment i com a persona ..."

Però, de tots els records d'aquella etapa, en voldríem destacar-ne un parell.

El pa amb oli torrat amb ceba que ens feien les cuineres per berenar, incomparable i irrepètibl. Senzill però deliciós, enlloc mai hem pogut igualar-lo, i això que ho hem intentat!

El mes de maig, el "Mes de Maria", on cada hora baixa es feia una petita celebració a l'església. Cada setmana es canviava el grup d'alumnes que s'encarregava de preparar l'església, la litúrgia, les flors, els llums, ... Aquell "mes de Maria" culminava amb l'excursió a Sant Salvador. Excursió que encara es realitza.

I què dir d'aquelles actuacions dels "Valldemosa" que any rere any ens feien cantar a tots el seu "cric,

crac, cric ciurons!".

Ara és la nostra filla, na Laura, que és alumna de l'escola i que ha de crear els seus propis records. Esperam que hi trobi, con nosaltres, el suport per formar-se culturalment i com a persona que li obri el camí pel que vulgui fer el dia de demà. En qüestions del cor ..., en això ningú no hi pot manar, desitjam que trobi en qualque lloc algú que la complementi i la faci feliç com ho som nosaltres.

JERÒNIA MARIA POU i JULIA, va néixer a Felanitx a l'any 71. Es va llicenciar en Medicina i Cirurgia a la Universitat Autònoma de Barcelona (Hospital de Sant Pau), especialitzant-se en Medicina de Família i Comunitària a l'Hospital de Vall d'Hebron i va fer els estudis de doctorat en Pediatria.

Després d'uns anys exercint a Barcelona torna a Felanitx. Actualment mira per la salut de molts de nins de la nostra contrada des de, entre d'altres, l'àrea de Pediatria del Centre de Salut de Felanitx.

A més, com que els metges no poden deixar d'estudiar mai, s'acaba de titular, per la URB, en Alimentació i Nutrició Infantil.

En les poques hores que li queden lliures, treballa des de la Directiva de l'APA per millorar l'escola i l'educació de tots els seus alumnes.

L'ESPORT, UNA EINA EDUCATIVA

El fet que l'objectiu de la pràctica esportiva s'hagi de resoldre en equip afavoreix el companyerisme, la generositat, la comunicació, la col.laboració...

Ja tornam a ser quasi a l'estiu. Ens trobam en plena època d'exàmens, a punt de finalitzar el curs, els nervis, l'estrès, en alguns casos el sentiment de culpabilitat per no haver-nos esforçat quan encara hi havia temps... s'apoderen de tots nosaltres, tant alumnes "bons", "mitjans", "regulars", i els mal anomenats "dolents", com dels professors i, és clar, també del pares i mares

com ja vàrem apuntar, una bona pràctica esportiva ens aporta una gran quantitat de beneficis tant a nivell físic com mental, però també vérem que en ocasions pot suposar un focus de conflictes.

L'esport i el seu pas previ que és el joc, són activitats que produeixen en els nins i nines un elevat grau de motivació. Si partim de la idea que els apre-

“Moure’s ha de ser el mitjà per eliminar el cansament atencional i psicològic propi dels requeriments escolars”

que a la vegada que els seus fills estudien, animen, ajuden, pateixen... fins a arribar a les esperades i ben merescudes vacances en què tots ens podrem esplaïar, desconnectar i recobrar forces per a poder-nos enfrontar a un nou curs. Però mentrestant, què feim per poder suportar aquest “fibló acadèmic” en el que tots ens trobam ara immersos? Doncs una possible opció, com ja us anticipàvem a l'article anterior, és la pràctica d'un esport, però,

nentatges més significatius i per tant, més ben assolits són aquells que es fan amb una bona dosi de motivació, trobam en la pràctica esportiva una eina educativa immillorable, alternativa, paral.lela i complementària a la tasca realitzada en l'horari lectiu. Moure’s ha de ser el mitjà per eliminar el cansament atencional i psicològic propi dels requeriments escolars.

Centrant-nos en l'esport escolar, que al cap i a la fi, és la base del futur

esport de competició, hauríem de tenir en compte una sèrie d'aspectes per tal d'aconseguir gaudir dels seus beneficis, evitant en el que sigui possible derivar en una pràctica excessivament competitiva i generadora d'estrès i agressivitat. Amb aquest objectiu haurem d'observar els següents aspectes:

Combatre els problemes que atempten contra l'esport a través de l'educació, que haurà de basar-se en els principis ètics de l'esport i s'haurà d'aplicar tant a entrenadors com a atletes

“Tot i que l'esport va lligat a la competitivitat, s'ha d'ensenyar als nins a superar-se, a cooperar i a posar-se en el lloc dels altres”

(especialment als joves) i pares. També és indispensable l'aportació dels mitjans de comunicació de cara a la difusió dels valors de l'esport per sobre del triomfalisme que impera avui dia.

L'educació en l'esport ha de disposar d'un itinerari formatiu que faciliti uns aprenentatges d'acord al nivell evolutiu del nin o nina.

L'escola esportiva actual ha de prendre que els escolars entenguin l'exercici físic com a un element generador de satisfaccions. Han de passar-s'ho bé com a únic objectiu, tot aprenent les tècniques i habilitats pròpies de l'esport i veient en la competició l'element motivador que permet, entre altres aspectes, mesurar les seves actituds i aptituds i també les dels companys, envers un rival.

En les competicions esportives s'ha d'esperar una actitud d'esportivitat tant

per part dels esportistes, del públic, dels entrenadors i directives del club.

Evitar que el fair play desapareixi i es vegin episodis de violència.

Tot i que l'esport va lligat a la competitivitat, s'ha d'ensenyar als nins a superar-se, a cooperar i a posar-se en el lloc dels altres. En aquesta situació sens dubte nins i nines, maduren i creixen, aprenent dels seus companys i companyes, dels entrenadors i entrenadores, del públic, etc.

La competició escolar està sotmesa a les mateixes consideracions que qualsevol altra, però en aquest cas les administracions que l'organitzen han de ser molt curoses a l'hora de definir el seu marc i tot el personal que hi està implicat. Cal que es prioritzin els elements integradors i educatius deixant de banda tot allò que comporti la consecució de finalitats a qualsevol preu, contemplant protocols d'esportivitat i potenciant els criteris que afavoreixin la participació de tothom. Un exemple podria ser el cas de l'entrenador Miguel Ángel Recio, que té prohibit als seus equips que golegin exageradament els rivals, perquè, manifesta, no vol que cap equip se senti humiliat.

La competició, perquè sigui veritablement educativa ha de:

Estar impregnada d'esperit lúdic.

Ser oberta: no ha de discriminar ningú per raons de gènere, de nivell d'habilitat, de qualitats físiques, etc.

Aconseguir el respecte total vers el reglament.

Suposar un petit esforç personal i grupal.

L'esport una eina d'educació en valors

La pràctica de l'esport pot ser una escola d'educació i ciutadania, un àmbit de transmissió de valors i de formació positiva de la personalitat.

D'altra banda, una competitivitat mal orientada i una excesiva pressió sobre els joves esportistes, fan que als camps d'esports, als estadis, a les pistes i a les graderies hi trobem comportaments incívics, antiesportius i de profunda mala educació.

Dins el terme esportivitat hi agrupam tot un seguit de valors i actituds perfectament traslladables al desenvolupament personal i a qualsevol situació de convivència social. L'esforç, la humilitat i la perseverança; el respecte, la cortesia i l'autocontrol, el respecte a les normes i l'honestedat en la compe-

"L'esport ha passat a ser una bona eina per treballar els valors dins l'escola ja que és entès com una "educació pels conflictes"

ció; el treball en equip, la cooperació, la companyonia i el compromís amb el col·lectiu són alguns valors que associam immediatament al comportament del bon esportista i la seva possible transposició a l'aula en qualsevol activitat d'ensenyament i aprenentatge.

L'esport ha passat a ser una bona eina per treballar els valors dins l'escola ja que és entès com una "educació pels conflictes". El diàleg i el raonament és la gestió correcta per fer veure als alumnes quins han estat els seus

errors i d'aquesta manera educar en valors.

Per què l'esport és una bona eina vehicular per educar en valors?

A part del seu component mediàtic i la seva importància dins la societat, l'esport és una activitat molt socialitzadora, amb molta capacitat de relació entre diferents individus, la qual cosa suposa un context òptim perquè s'hi

"Els mitjans de comunicació poden arribar a condicionar i modificar l'esport provocant uns valors negatius en els alumnes"

esdevinguin situacions en què els valors hi tenen un paper destacat. Així mateix cal tenir en compte que l'esport per si sol no educa en valors sinó que depèn dels efectes que les persones i institucions li atribueixen.

Els mitjans de comunicació poden arribar a condicionar i modificar l'esport provocant uns valors negatius en els alumnes.

Quins són els valors que es poden treballar des de l'esport?

Les contínues situacions d'interacció que s'esdevenen entre els alumnes generen situacions de cooperació, sobretot en els esports col·lectius. El fet que l'objectiu de la pràctica esportiva s'hagi de resoldre en equip afavoreix el companyerisme, la generositat, la comunicació, la col·laboració... A més a més els hàbits i les maneres de fer en la pràctica de l'esport demanen un compromís i un sacrifici que cal complir, sobretot si es tracta d'esport en

equip.

Les famílies també tenen un paper molt actiu ajudant els seus fills a desenvolupar l'honradesa a l'esport. Segons Marco Antonio Luque, psicòleg i entrenador diplomad d'atletisme, s'han de tenir en compte les següents orientacions:

Proporcionar suport emocional i reforç als fills en tot moment.

Acudir als partits i comentar amb ell o ella el que succeeix després.

Tenir expectatives realistes sobre el rendiment dels seus fills.

Si desconeix les regles de l'esport que practica el seu fill, s'ha d'informar per tal de poder ajudar-lo.

Estimular els fills perquè parlin amb nosaltres sobre les experiències viscudes tant en els partits, com amb els entrenadors, com amb altres membres de l'equip.

Els hem d'ajudar a assimilar les decepcions i a aprendre a perdre.

“Els mitjans de comunicació poden arribar a condicionar i modificar l'esport provocant uns valors negatius en els alumnes”

Comportar-nos com espectadors modèlics i respectuosos.

Comentar amb els fills les possibles situacions d'agressivitat i falta d'esportivitat que es produeixen sovint tant en els esports dels adults com a les competicions escolars.

Malauradament, en algunes ocasions el model de l'esport de rendiment, el dels adults, passa per sobre

dels principis educatius. Tot i així es produeixen també moltes situacions d'esportivitat que generalment no són notícia i és que no tenen res d'extraordinari. Quan es produeixen, però, cal-

“... en algunes ocasions el model de l'esport de rendiment, el dels adults, passa per sobre dels principis educatius”

dria donar-hi més rellevància i valor.

En definitiva, tots, entrenadors, professors, pares i alumnes, ens hem de concienciar per donar i demanar el màxim, entenent com a “màxim” tractar de ser millors dia a dia i no “els millors”.

Referències bibliogràfiques:

[http // www.familymanagement.com](http://www.familymanagement.com)

[http // esportmagister.com](http://esportmagister.com)

[http // www.barcelona2004.org](http://www.barcelona2004.org)

[http // xtec.es/recursos](http://xtec.es/recursos)

[http // www.joves.net](http://www.joves.net)

[http // www.socialistes.cat](http://www.socialistes.cat)

[http // antalya.uab.es](http://antalya.uab.es)

[http // www.claror.cat](http://www.claror.cat)

[http // www.Cooperativa70.coop](http://www.Cooperativa70.coop)

JA HA ARRIBAT LA FI DE CURS

Som els petítions de l'escoleta i ens ha passat volant el nostre primer any a les aules, en el qual hem après moltes coses i hem fet moltes activitats amb els nostres primers companys de classe.

Alguns exemples del que hem après □
els colors (vermell, blau i groc)
dins i fora
gran i petit
forma rodona i quadrada
etc...

A més, com que tenim moltes games de tocar, córrer, pintar, ... i tot el que sigui experimentar i no estar aturats, hem fet moltes activitats al llarg de tot el curs □

- Hem pintat amb els dits.
- Hem fet murals.
- Hem fet una volteta per carrer major .
- Hem fet bunyols.
- Han vingut els patges dels Reis Mags.
- Hem menjat xocolata.
- Hem anat al mercat a comprar fruita.
- Hem anat a la Rueta.

- Hem participat al dia de la Pau i la No Violència
- Hem jugat amb gelatina.
- Hem tengut la nostra 1ª setmana del llibre i hem pintat la nostra 1ª camiseta.
- Hem anat amb autocar en la que va ser la nostra 1ª sortida. Aquell dia anàrem a Ses Sitges i ens ho vam passar d'allò més bé. Vèrem alguns animals (ovelles, cans, porquets, gallines, etc...), ensumàrem menta i ens rentàrem les dents amb sàlvia. Finalment, vàrem fer màgia per fer paper marmolina, posant diferents colors dins aigua i amb un foli en blanc. Va ser fantàstic.

Ja per acabar, les nostres educadores ens han fet una festa i ens han donat un diploma; tot eren cançons i rialles!

Aquest any ha estat ple de noves vivències, tots enyorarem aquests felisos moments. Tanta sort que tots aquests grans records han quedat enregistrats en els DVD's i les fotografies que les nostres educadores ens han anat recopilant.

Moltes gràcies!

PINTAM L'ESGLÈSIA DE SANT MIQUEL

En aquest tercer trimestre els nins i nines de segon cicle d'educació infantil hem aprofitat l'arribada de la primavera i del bon temps per fer una petita sortida amb una intenció molt clara. Com tots hem pogut observar, quan anàvem o veníem de l'escola, l'església de Sant Miquel ha estat en obres durant molt de temps, plena de bastides i de gent fent-hi molta feina. Però ara que ja ha estat restaurada i arreglada hem pogut observar la seva bellesa i espectacularitat.

I per això, res millor que poder plasmar tota aquesta meravella en un paper. Ens convertirem per un dia en pintors i sortirem ben prest de l'escola, amb un llapis i un paper, per anar cap a la Plaça de sa font de Santa Margalida. Una vegada allà ens vàrem asseure tots amb la mirada ben fixada cap a la Parròquia i, com a bons pintors professionals, començarem a fer les primeres línies i traçats.

En poc temps tots ja vàrem tenir la façana de

l'església dibuixada al nostre paper i a poc a poc varem anar afegint detalls al nostre dibuix: el rosetó, l'àngel Sant Miquel, el portal, ...

Aquí us oferim tres mostres dels nostres dibuixos fets per nins i nines de 3, 4 i 5 anys.

Estam fets uns artistes!

**ELS ALUMNES OPINEN:
LA CLASSE D'EDUCACIÓ FÍSICA**

Tenim un professor que nom Pep. Jo vull tenir també a en Xisco i en Joan Isidre, que són molt divertits.

Em va agradar molt aquella entrevista d'en Xisco a la nostra revista. La va fer molt bé. També em va agradar molt quan hi va haver en Xisco a menjador, pega uns crits!, ... però quan tenc en Pep de professor m'encanta, sempre ens fa fer jocs divertits, m'agrada molt tenir-lo, és el millor, però tots són iguals. Sempre m'ha agradat molt fer Educació Física.

En Xisco fa classe a ESO però En Joan Isidre està molt bé, sobretot quan fa tennis a ma mare, és molt divertit, m'encanta.

Carne Adrover

El mestre nom Pep i ens explica molts jocs, per exemple el de ses ovelles, el dels cocodrils i jocs lliures amb música i més jocs, el de les estacions i "piso" i m'agrada molt en Pep. A vegades anam al pati a beure i altres quedam a fer-hi un joc més. També em va agradar molt el dia que la nostra mestra ens va fer la classe.

M'agrada molt, molt, molt, molt i molt, i la sala és grossa i molt grossa i té espatlleres. I el curs passat teníem coixins de diferents formes i en terra hi havia com un trencaclosques.

Marina Adrover

La classe és gran i el mestre nom Pep i ens fa fer jocs molt divertits que els feim a la classe i cansats i pesats que ja els tenc molt vists.

David Almodovar

Feim els mocadors i jugam a “pilla-pilla” i a cocodrils i també a joc lliure i a beisbol i a futbol i a bàsquet i a tennis i feim botar pilotes i també les tiram i jugam a botar corda i amb els pom-poms i amb els cercles que els feim rodar per la panxa i per terra....

Joan Barceló

El meu mestre nom Pep i amb ell feim molts jocs, com ha dit en Joan, i a més hi ha més mestres a part d'en Pep: en Joan Isidre i en Xisco, que és el que més agrada als alumnes d'ESO.

Apol·lònia Cerdà

A la classe d'Educació Física jugam molt i hi ha un home que nom Pep i aquest Pep és un home que fa Educació Física i jugam a moltes coses.

Fàtima Ferdi

Feim molts jocs i m'agrada més aquesta classe que quan faig classe d'escola.

Albert Fuster

I al marge, una altra curiosa reflexió:

- Quin invent trobes més important, el cotxe o la bombeta?

Jo trob que les dues coses són importants, però trob que el més important és el cotxe, perquè quan s'apaga el llum de la bombeta la pots substituir o encendre una espelma i, home!, no pots fer un cotxe si no el tens, ... i aquest te pot transportar a molts llocs.

Apol·lònia Cerdà

2ⁿ A d'Educació Primària

PARLEM DE ...**ELS NOSTRES PARES I MARES**

El papà els diumenges grena, perquè els altres dies quasi no té temps perquè, quan ve de fer feina, es dutxa i després fa el sopar. La mamà es passa tota la setmana cosint com una "loca".

Salvador Binimelis

Ma mare, per a mi, és molt guapa. M'estima molt i es porta molt bé amb jo i mon pare també.

David Vidal

La mare nom Teresa, el pare Tomeu i arregla teles, antenes i tot el que té d'electricitat. El taller es diu "Electrònica 2000" i ma mare li guarda el taller.

Neus Vaquer

Els meus pares són molt guapos. La mamà fa el dinar i el papà el sopar. La mamà ens acompanya a l'escola, a la perruqueria i a ca nostra.

Antoni Oliver

Els meus pares compren coses que necessitam, com per exemple: plats, tassons, coberts, menjar, les taules, les cadires, els sofàs, els televisors, els ordinadors, ... i la casa. Fa quasi sis anys que tenim la casa i dos que tenim l'alarma.

Miquel Maimó

Mon pare nom Maties i fa feina a Sant Alfons. Fa tercer i quart d'ESO. Ma mare nom Maria i es treballadora familiar.

Mª Antònia Roig

Els pares, a vegades, me renyen un poc. Ma mare fa feina d'advocada i mon pare feia feina de picapedrer, ara ja no, però a vegades ho va a veure.

Mª Antònia Palmer

Els meus pares són molt bons. El meu pare té un camió i la meua mare fa feina a l'hospital de Manacor.

Francesc Miquel Obrador Artigues

Els meus pares són simpàtics i guapos. Aquest estiu crec que anirem al Marroc, si el meu pare té diners. M'estimen moltíssim i ells ens posen el nom.

Chaima Mezoire

Els pares són bons i ens cuiden molt bé. Creixem de la mare, i quan som petits ens dóna biberó i quan som grans ens fa dinar.

Yozof

El meu pare sempre s'enfada i la mare quasi sempre, però algunes vegades són carinyosos. Fan feina a la Universitat i a La Caixa.

Guillem Mestre Mas

El meu pare i la meua mare són molt bons i nomen Pedro i Josefina. Sortim de passeig els diumenges i també anam a veure el Mallorca.

Blai Mascaró

Els meus pares són amables i m'estimen tant com jo a ells. Mon pare me duu a l'escola.

Begoña De Luis

El meu papà fa feina al magatzem i acaba a les 9. La mare m'ajuda a fer els deures de l'escola.

Manuel

MARE ESTIMADA

Mamà, al teu costat
faig moltes coses,
per això te regalaré
moltes roses.

Mamà, amb tu
sempre vull jugar
i amb tu sempre hi puc comptar
per això diria
que sempre amb tu estaria

Toni Gallardo Marcos - 3^a A

La meua mare té els ulls verds
com una fulla en primavera.

És molt bona i carinyosa
encara que es posi nerviosa.

La meua mare té els ulls castanys
com les castanyes de tardor.

La meua mare és molt bona
i sempre m'estima molt.

Irene Rodríguez Rodríguez - 3^a B

Per a la meua mare

Dins el jardí

hi creixen moltes flors.

N'hi ha una de vermella

que és la més bella

i la te vull regalar,

perquè tu ets tan guapa com ella.

Antònia González - 4^a A

Aquest curs l'Associació de Comerciants de Felanitx, ha decidit canviar l'habitual concurs de dibuixos anual amb motiu del Dia de la Mare, per una trobada poètica a la font.

Els alumnes de 2n cicle de Primària del nostre centre han tret la vena poètica. Aquí teniu un petit recull del fruit dels novell poetes.

mare estimada
Mare estimada
sempre t'estimaré
jo sé que estàs amb jo
i mai te deixaré.

Estàs tu sempre contenta
i si em renyes és per bé.

Estic contenta
de que m'hagis ensenyat tant bé.

Maria Santandreu Oliver - 4^a B

Sempre te tenc a tu mare
Sempre te tenc a tu mare,
sempre me dius què he de fer.
Sempre te tenc a tu mare,
sempre t'estimaré.

Sempre te tenc a tu mare,
sempre sent el teu amor.
Sempre te tenc a tu mare,
sempre seràs al meu cor.

Luna Marisol Strunk - 4^a B

EL JOC DE LES LETRES QUE MANEN

Tots sabem que els jocs són una manera de gaudir i entretenir els infants.

Al llarg d'aquest trimestre, a les aules de primer, hem elaborat un petit taller a l'àrea de llengua, que consistia en el que nosaltres anomenem "El joc de les lletres que manen". Es tracta de fer una frase a partir de les lletres d'una paraula, en el nostre cas a partir del nom de cada nin i nina. D'aquesta manera, hem

treballat la imaginació i la creativitat.

Al principi no ens resultava gaire senzill, però poc a poc i jugant jugant amb les lletres i paraules, ens van anar sortint aquestes frases tan creatives i divertides.

A	A
L	la
B	barberia
E	estan
R	rentant
T	taques
O	obscures

Alberto Garcia 1r A.

J	Juc
A	amb
U	una
M	màquina
E	elèctrica

Jaume Garcia 1r A.

N	N' Aina
E	és
U	una
S	super-heroïna

Neu Aicó 1r A.

C	Cada
a	any
t	tindrem
E	encanteris
r	rodes
i	i
n	nadal
a	amorós

Caterina Muñoz 1r B.

J	Juc
a	amb
u	unitats
m	matemàtiques
e	explosives

Jaume Valens 1r B.

I	Indis
v	valents
a	ataquen
n	nívols

Ivan Martín 1r B.

1r A i B de Primària

DE COLÒNIES A LA VICTÒRIA

Els nins i nines de cinquè passàrem dos dies a Alcúdia a l'alberg de la Victòria els dies 6 i 7 de març.

Arribàrem cansadets ja que el viatge va durar quasi dues hores. Tot just arribar feia molt de vent i la mar estava molt moguda, i hi havia molts de núvols que amenaçaven pluja. Però tot i així, després d'haver berenat, vam fer la primera prova que consistia en fer servir la brúixola per orientar-se, mitjançant unes pistes que ens donaven. Per la prova havíem de fer grups de dotze persones i cada grup amb un monitor, els quals eren molt simpàtics. Després vàrem anar a jugar a una pista de futbol i fins i tot el mestre s'hi va apuntar. Mentres tant al menjador ja es preparava taula per dinar. A la tarda férem escalada al rocòdrom i tir amb arc. Va haver gent que va acabar la prova amb la cara ben pintada perquè no feia diana. Després anàrem a dutxarnos i a sopar. Posteriorment férem la gimcana nocturna i més tard anàrem a dormir després d'un dia

esgotador. Els nervis més forts varen ser a l'hora de dormir amb els companys. Tot i que hi havíem anat altres anys era molt inquietant per a tots.

L'endemà plovia i no vàrem poder sortir, per tant vam fer un taller. La primera manualitat era fer un cercle de paper amb un dibuix, amb pintura acrílica a pinzell o amb retolador, i aferrar-lo a un plat de cartó foradat enmig. Tot allò fou un museu d'obres d'art! Després d'acabar fets uns indis de pintura, tothom a rentar mans. En acabar férem grups per fer dibuixos a les cartolines que serien les caselles per al joc de l'oca gegant. No vam poder jugar ja que havíem d'anar a fer les maletes i a dinar. Amb unes cares llargues per alguns i felices per altres ho recollírem tot.

El comiat fou breu. A l'hora de partir férem la foto de grup. De la Victòria ens vam endur una experiència que repetirem.

Joana Ferreira Aguilera
5^a A

VIATGE A BARCELONA

Els dies 5, 6 i 7 de març, els alumnes de 6è de l'escola de Sant Alfons vam anar de viatge d'estudis a Barcelona.

Dia 5, a les 4:45, tots els alumnes, pares i professors érem al Passeig Ernest Mestre esperant l'autocar. Tots teníem molta son però l'emoció ens mantenia desperts. Ben puntuals vam sortir amb l'autocar, després d'acomiar-nos dels pares. Dins l'autocar alguns dormien, però la majoria jugava amb les DS, PSP o amb els mòbils. El trajecte amb l'autocar es va fer curt, ja que aviat, devers les sis, érem a l'aeroport. Vam embarcar les maletes i després a berenar.

Quan vam pujar a l'avió, ja començava a sortir el sol. El vol va anar molt bé i vam arribar d'hora a Barcelona. En sortir de l'aeroport, un autocar ens esperava per dur-nos a La Sagrada Família, la nostra primera visita. Vam tenir una guia que ens ho anava explicant tot, però feia molt de vent i no la sentíem gaire bé. Tot era molt bonic. Després ens vam passejar pel Barri Gòtic i per Les Rambles on vam veure moltes estàtues divertides. En acabar el passeig, vam anar a l'hotel per dinar. Els cambrers eren molt simpàtics i ens van fer riure molt.

A la tarda, devers les 16:30 vam anar a visitar el museu de la xocolata. Crec que més d'un s'hauria menjat les estàtues. Era increïble que tot allò estàs fet de xocolata. Per exemple, hi havia estàtues d'en Floquet de Neu i de les Tres Bessones fetes de xocolata. També vam fer un taller de degustació de Xocolata, amb el qual vam aprendre que n'hi ha de més dolces i de més àcides; Ens va agradar molt això de menjar xocolata! En acabar de comprar a la botiga de la sortida del museu vam tornar cap a l'hotel. En arribar ens van deixar estar una estoneta a l'habitació i després a sopar. Quan vam haver menjat vam anar a fer la visita nocturna a Barcelona. Per tot hi havia llumets i molta gent. En arribar a l'hotel. Tothom a dormir. Bé, tothom, tothom, ... més aviat ningú! Tots volíem xerrar i jugar amb els companys d'habitació.

L'endemà, devers les 7:30, el telèfon va sonar per despertar-nos. Ens vam preparar i vam baixar a berenar. En acabar ens vam pujar a l'autocar per anar a visitar el Camp Nou i la pista de patinatge. El camp i les vestuaris eren molt grans. En general, ens va agradar molt la visita, tot i que a alguns els hauria agradat més visitar el camp del Madrid.

Després vam anar a patinar. Era molt divertit i un poc complicat per a alguns però, així i tot, no hi va haver moltes caigudes. En acabar, cap a dinar.

L'horabaixa vam anar al Museu Marítim. Hi havia moltes maquetes de vaixells i un vaixell molt gran, al qual vam poder pujar i aprendre moltes coses que una guia ens explicava. En acabar la visita i de comprar a la tenda (per variar), vam dirigir-nos cap a l'aquari. Allà hi havia peixos de tot tipus: pops, taurons, cavallets de mar, mol·luscs, anemones, ... era impressionant i molt bonic. A tots ens va agradar molt. En acabar la visita, altra vegada cap a

l'hotel. Vam descansar una mica, vam sopar i ens vam preparar per posar-nos de nou de partida, cap a l'IMAX. Això sí que va ser divertit! Primer vam veure una pel·lícula normal, bé, no tant normal, la pantalla tenia la mida d'un edifici de set pisos! Després ens vam posar les ulleres, ridícules per cert, per veure una pel·lícula en 3D. Era una espècie de documental sobre taurons. Semblava que tinguéssim els peixos, les tortugues i les meduses envoltant-nos. Quina passada!, tothom pegant cosses, cridant i movent les mans. I en acabar, cap a l'hotel a "dormir", com el vespre anterior.

L'endemà al matí, en lloc de l'habitual telefonada per despertar-nos, va venir en Pep i va pegar cops a les portes fins que tothom va estar aixecat. Era el dia de visita al zoo. En arribar, els professors ens van deixar una estoneta per fer una visita lliure. Després van venir uns guies que ens van explicar moltes coses sobre els animals en perill d'extinció; va ser molt interessant. En acabar ens vam dirigir a l'hotel a dinar. Ja teníem les maletes preparades i les vam carregar al bus per anar a fer la nostra última visita. Ens vam acomiadar dels cambres i del recepcionista, que van ser molt simpàtics i ens van fer molt de cas i, fins i tot, ens vam preparar un "pínic" per sopar a l'aeroport.

Cremant ja les darreres hores del viatge, vam visitar el museu de la ciència. Al principi vam poder visitar-lo lliurement i va ser molt divertit, perquè podíem experimentar amb els diferents aparells. També ens cridà molt l'atenció el jardí botànic i la multitud d'arbres i peixos que tenia. Després ens vam reunir tots per anar a veure el planetari, un lloc a on t'asseus a una cadira i al sostre es projecten unes imatges de l'univers; Vam quedar impressionats i ens va agradar molt. I quan vam sortir del museu vam partir cap a l'aeroport.

Eren els darrers moments d'aquesta experiència i encara teníem ganes de viure-les intensament. Vam embarcar les maletes, vam visitar les tendes de l'aeroport, vam sopar del pínic que ens havien donat a l'hotel, ... L'avió va sortir puntual i devers les 11:15 h. ja érem a Palma. El darrer autocar que ens duia a Felanitx va arribar al poble devers la una. Tots els pares i mares ja ens esperaven ben contents i feliços de veure'ns després de dos dies sense nosaltres.

I aquí s'acabava el nostre viatge i una experiència que per a mi, i per a molts altres, serà inoblidable.

Margalida Roig Chulià
6^è A

L'HORTET DE'N TÒFOL

El passat 9 d'abril, els alumnes de 6è del col·legi Sant Alfons de la Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner" varen anar a la que serà la seva escola l'any que ve, es a dir, una escola nova d'ESO, encara en obres, tot i que ja molt avançades. La seva missió era plantar un hort ecològic. Però un hort no es pot fer d'un dia per l'altre, així que decidiren començar plantant plantes aromàtiques. Aquestes plantes, per la seva bona olor, atreuen els insectes i evitaran que ataquin i facin malbé les hortalisses que més tard els alumnes plantaran.

La primera passa va consistir a netejar el terreny de totes les pedres. Hi havia set espècies de plantes: tarongí, garlanda, herba sana, api, moradui, menta i farigola. Quan tot estava preparat, els alumnes es dividiren en deu grups. Uns feien el clot allà on sembrarien la planta, d'altres regaven, ... tothom estava ben concentrat en la seva tasca. Al final podien estar orgullosos, havien fet una bona feina.

Va ser una activitat ben divertida, els nins i nines s'ho passaren d'allò més bé i, a més, anaren a visitar la seva futura escola.

Un altre dia els alumnes aniran a plantar les hortalisses i l'hort ha de ser ecològic, ben ecològic! Res de productes químics per abonar la terra, sinó excrements d'animals.

ENQUESTA:

EL TEMPS LLIURE

Per a aquest trimestre hem decidit fer una enquesta sobre el que els agrada més fer als alumnes d'ESO durant el temps lliure. Aquests en són els resultats:

GRUPS	1A	1B	2A	2B	2C	3A	3B	4A	4B	TOTAL	%
TV	0	1	6	5	0	0	0	0	0	12	8%
ordinador	16	4	7	5	0	2	8	6	2	50	31%
estudiar	0	1	0	3	0	1	0	0	0	5	3%
jugar amb els amics	3	8	2	5	0	7	0	9	15	49	30%
jugar amb maquetes	1	1	4	1	0	3	0	0	0	10	6%
esports	2	4	2	1	1	2	4	2	0	18	11%
altres	1	1	0	1	4	3	6	1	1	18	11%
t. alumnes	23	20	21	21	5	18	18	18	18	162	100%

L'acció més votada, amb el 31% de vots (50), és estar a l'ordinador, seguida de molt aprop, amb un 30% de vots (49), per l'opció d'estar amb els amics. En tercer lloc hi ha un empat entre esports i altres, amb un 11% (18). Després venen mirar la televisió, amb un 8% (12) i jugar amb maquetes electròniques, amb un 6% de vots (10). I en darrer lloc ha quedat l'opció d'estudiar, amb només un 3% de vots (5).

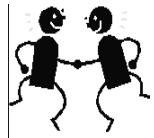
Jaume Joan Amengual Maimó
Joan Mas Monserrat
Toni Martí Veny
Miquel Àngel Coves Cerdà

2n ESO

Hobby Ranking

31 %

30 %

11 %

8 %

6 %

3 %

**ENTREVISTA:
LES NOSTRES CUINERES**

Els alumnes de Processos de Comunicació de 2ⁿ d'ESO aquesta vegada s'han decidit a viatjar fins a la cuina de l'escola per realitzar una entrevista a les cuineres.

1. Quin temps fa que treballeu com a cuineres?

*Fina: 11 anys
Paqui: 2 anys
Andrea: 4 anys*

2. Què cal tenir en compte a l'hora de fer bé la feina?

Que el menjar ha de ser tant per a alumnes d'1 any com per a alumnes de 10 o 11 anys.

3. Abans de fer aquesta feina a què us dedicàveu?

*Fina: Dependenta
Paqui: Hostaleria
Andrea: Hostaleria*

4. És molt complicat cuinar per a tanta gent?

Al principi és complicat però quan t'hi ayeses ja no.

5. Quin tipus de mesures sanitàries se us exigeixen per tenir-ho tot en ordre?

Primer, nosaltres mateixes ja portam uns registres i controls de temperatura tant del productes que rebem com dels menjars ja preparats i també comptam amb una empresa assessora que ens analitza mensualment tant la neteja com els aliments.

6. Qui prepara els menús?

Ho preparem entre les tres; després

passa per l'equip directiu i l'assessorament d'una nutricionista.

7. Els alumnes de Sant Alfons són bons menjadors? Quin plat té més èxit? I quin menys?

Pel que fa al menú de l'escola, creiem que és una dieta equilibrada, com ja hem dit, revisada per una nutricionista. Això fa que hi hagi una gran varietat d'aliments, que els alumnes agraeixen, i així, per norma general, tots acaben menjant les racions apropiades per a la seva edat.

El plat que més agrada és la sopa i el que menys el peix o les verdures.

8. Què és allò que més us agrada de la vostra feina? I el que menys?

El que més ens agrada és estar en contacte amb els alumnes. És una feina que demanda molta energia i ens fa estar ben actives tot el dia. El que més ens satisfà és que, en arribar l'hora de dinar, tots rebin amb gana la feina que hem fet. Per tant, el que menys ens agrada és treballar tot el matí i que llavors no s'ho mengin (sobretot el peix i les verdures).

9. Què significa per a vosaltres ser sòcies de la cooperativa "Es Lledoner"?

Sobretot, tenir una feina estable.

10. Què us sembla el projecte, ara ja realitzat, de fer una escola nova?

Trobam que era necessari, sobretot per a l'àrea d'educació física. D'aquesta manera hi guanyaran totes les etapes, tant la de primària com la de secundària.

**Lluís Artigues Ribas
Bernat Monserrat Obrador
Pere Nicolau Oliver
Miquel Àngel Risco Almodovar
2n ESO**

L'EVOLUCIÓ DE L'ESCOLA

Sempre hem sentit a dir que l'escola és un reflex de la societat en la que vivim. El caràcter canviant d'aquesta societat fa que l'escola hagi d'evolucionar per adaptar-se a les noves realitats del seu entorn i de la seva gent.

Partint d'aquesta idea, ens hem animat a descobrir l'evolució de l'escola segons l'experiència dels nostres mestres.

¿ Quins canvis heu experimentat, amb els anys que han passat, des que vareu començar a fer classe fins ara?

Des que vaig començar a exercir, ara fa poc més de 30 anys fins avui els canvis dins el món de l'ensenyament han estat molts i profunds:

El primer que ha canviat al llarg de la meua docència són els plans d'ensenyament: EGB, LODE, LOGSE, ...

Abans les classes eren més tradicionals. Actualment dedicam molt de temps a les activitats complementàries com poden ser: la Rueta, el Dia de la Pau, setmana cultural, ...

Quant a l'alumnat: temps enrere la majoria d'alumnes eren del poble i de fora vila, també n'hi havia alguns vinguts de la península. En l'actualitat hi ha més estrangers comunitaris i bastants magrebins que arriben a l'escola sense parlar català. Però no només ens enfrontam a la dificultat de la llengua, els nins i nines d'avui són el reflex de la societat actual: ha minvat, per no dir que quasi ha desaparegut, el respecte per la figura del mestre/a. També estan abonats a la llei del mínim esforç: tenen tot allò que desitgen (consola, joguines, moto, ...) i no cal que lluitin per aconseguir-ho. Això ho traslladen a l'escola i repercuteix en el seu rendiment acadèmic.

Les famílies també han canviat la seva filosofia. Els pares d'avui són més permissius i tolerants amb els seus fills i alguns pretenen que el mestre/a sigui el màxim responsable de la seva educació.

En alguns aspectes s'ha millorat molt:

Feim un ensenyament més actiu, més observacions directes, experimentacions, sortides escolars, ...

Els continguts estan més adaptats als interessos dels alumnes.

Es potencia la creativitat dels alumnes.

S'integren els alumnes amb dificultats.

Cristòfol Fontanet Àlvarez

Els canvis són visibles en tot l'àmbit educatiu:

Per una part, ha canviat la tipologia de l'alumnat i el nombre d'alumnes per aula.

Quan vaig començar a fer feina tenia una aula amb 47 alumnes, la majoria felanitxers. Avui dia la ràtio ha baixat quasi a la meitat, però a les nostres aules hi conflueixen alumnes de diverses nacionalitats.

Tant a la secretaria com a nivell de tutors, en aquests darrers anys la part burocràtica ha augmentat molt. L'administració ens inunda de papers.

Pel que fa a les famílies, el canvi més exagerat que he notat és pel que fa a la sobreprotecció dels seus fills. Abans, quan un alumne no havia atès correctament les normes, no dubtares que les famílies donarien suport a les decisions del centre, avui dia ja no tenim aquesta seguretat.

I per acabar, el canvi que més em satisfà ha estat en la gestió del nostre centre. La decisió de formar un cooperatiu pens que ha estat una deci-

sió encertada, ja que el grau d'impliació de tots els treballadors ha de ser molt més gran i això repercuteix positivament en el nostre alumnat i en les seves famílies.

Així i tot, hi ha diferència amb altres escoles, la majoria dels nostres alumnes coneixen, o bé les dues llengües oficials, o bé una d'elles.

Catalina Colom

Els alumnes fan menys feina i jo estic una mica més malsofrit. El canvi físic també és evident.

Maties Roig Marí

Els canvis que ha experimentat l'escola d'ençà que hi faig feina són molts: des de la tipologia de l'alumnat, l'organització de l'escola, les lleis que requereixen els estudis i un llarg etc. Tot això no es pot contemplar com un món apart, sinó que va unit als canvis socials, perquè no hem de perdre de vista que l'escola és el reflex social i a cada aula hi ha un món petit on hi tenim representades la majoria de famílies o persones que viuen al nostre poble. No podria dir si és millor o pitjor que abans però crec que no m'equivocaria si digués que hi ha més feina per fer si es vol donar resposta a la demanada individual de cada grup.

Maria Obrador Rosselló

Els canvis els he observat en una mateixa i en l'alumnat en general. Suposo que l'experiència t'ajuda a adaptar-te cada vegada més ràpidament al grup que tens dins l'aula. Per altra banda, pot ser també és més fàcil caure en la rutina per repetició si no et proposes avançar innovant.

Pel que fa als alumnes i el seu interès envers la feina i l'estudi: tenen, sovint, altres prioritats en detriment de l'escola. I és una llàstima desaprofitar tant el temps.

Jerònima Muñoz Pomar

La meva experiència es poca, només fa 7 o 8 anys que faig escola, però així i tot he pogut apreciar canvis dins l'escola, alguns més profunds i altres no tant. Avui dia mostren molt menys interès per l'escola, els estudis i les notes; el seu comportament ha empitjorat en general i el mestre no té prou eines ni suport de les famílies per imposar unes normes bàsiques dins l'aula. En canvi la metodologia d'ensenyament i els continguts, o sigui, la manera de fer escola, sí que ha canviat ben poc. Les classes es realitzen de la mateixa manera que quan vaig començar. També ha avançat poc la introducció de les noves tecnologies a dins les aules, en canvi, crec que aquest procés tecnològic és irreversible, pel que fa tant de la metodologia d'ensenyament, continguts o recursos i no tndrem més remei que afrontar-lo i assumir-lo.

Jaume Obrador

Els al·lots sempre han fet al·lotades. Jo no veig molta diferència entre els al·lots d'ara i els de fa uns anys. Si hagués d'apuntar qualche diferència, diria que ara no estan tan avesats a creure. A ca seva no creuen i els seus pares els ho consenten, per això quan són a l'escola els costa obeir. Per tant diria que s'ha perdut una mica el respecte envers els pares i els mestres. Ara bé, a mi el que més em disgusta és que hi ha un petit grup (que desgraciadament cada any es fa més nombrós) d'al·lots que no estimen res, per tant no estimen l'escola i destrossen tot allò que cau a les seves mans: llibres, taules, mobiliari, ...

Antoni Maimó

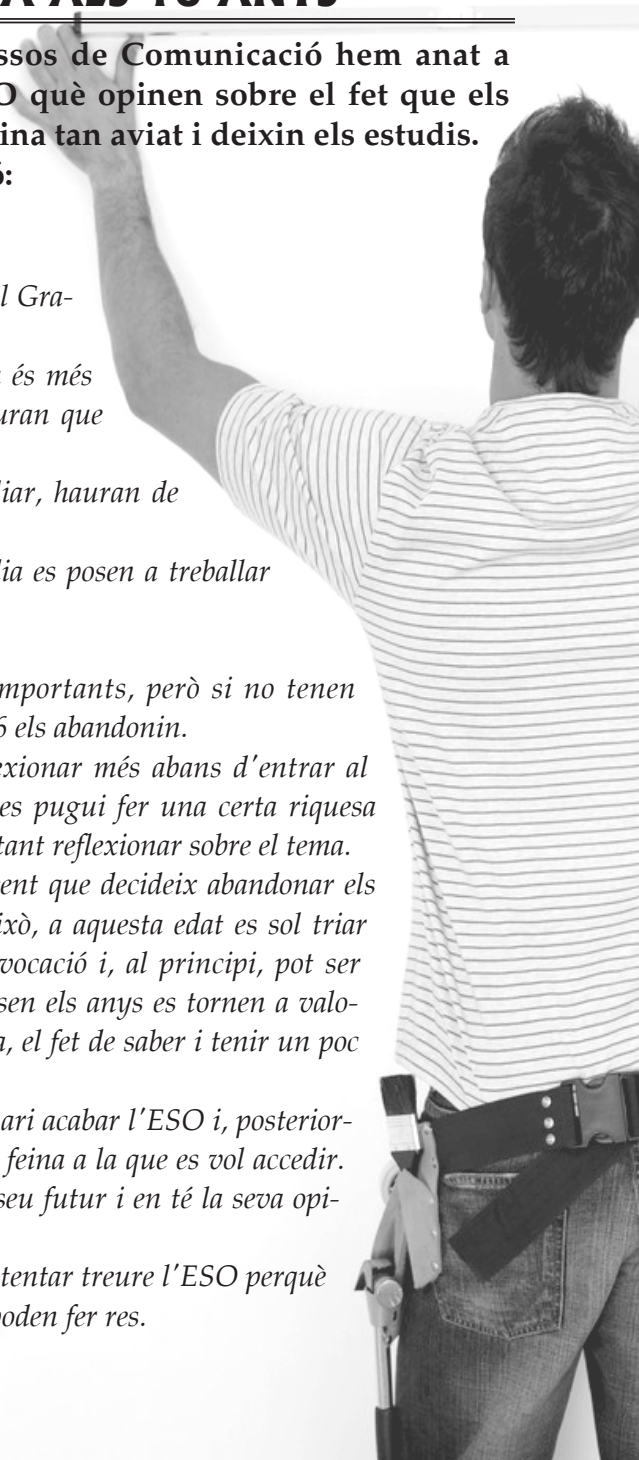
Mª Antònia Andreu Mas
Mª Antònia Nicolau López
Caterina Vadell Adrover
Margalida Puig Estelrich
Margalida Monserrat Barceló
2ⁿ ESO

FER FEINA ALS 16 ANYS

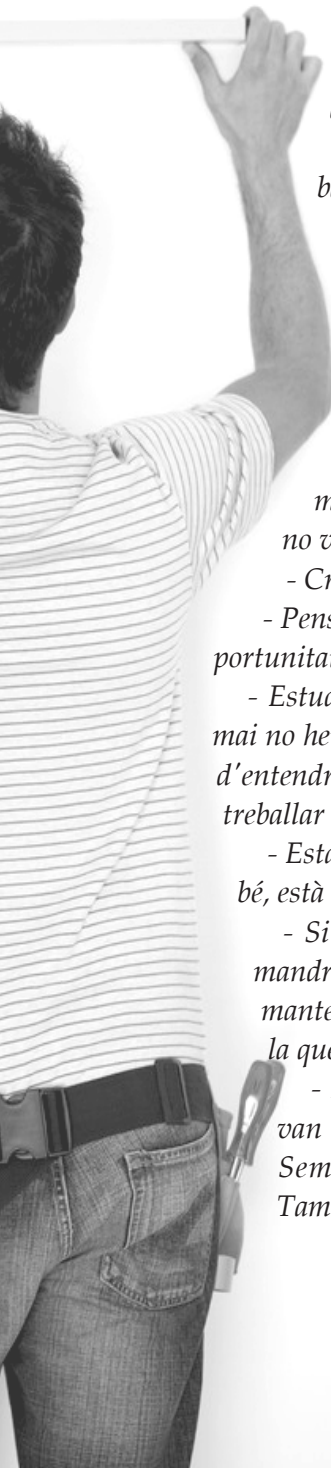
Unes alumnes de Processos de Comunicació hem anat a demanar als de 3^r i 4^t d'ESO què opinen sobre el fet que els alumnes de 16 anys facin feina tan aviat i deixin els estudis.

Aquesta és la seva opinió:

- *El que triïn ho hauran d'aguantar tota la vida.*
- *Almenys s'haurien de treure el Graduat Escolar.*
- *Primer pensaran que fer feina és més fàcil que estudiar, però després veuran que no és tan "guai" ni tan fàcil.*
- *En funció de la situació familiar, hauran de treballar o estudiar.*
- *La meua opinió és que avui dia es posen a treballar perquè no hi ha ganes d'estudiar.*
- *És millor estudiar!*
- *Jo trob que els estudis són importants, però si no tenen ganes d'estudiar, és lògic que als 16 els abandonin.*
- *Jo pens que s'hauria de reflexionar més abans d'entrar al món laboral. No vull dir que no es pugui fer una certa riquesa amb qualsevol feina, però és important reflexionar sobre el tema.*
- *No tenc res en contra de la gent que decideix abandonar els estudis als 16 anys. No obstant això, a aquesta edat es sol triar una professió sense tenir-ne una vocació i, al principi, pot ser gratificant, però a mesura que passen els anys es tornen a valorar més els estudis perquè, avui dia, el fet de saber i tenir un poc de cultura és molt important.*
- *Jo crec que, almenys, és necessari acabar l'ESO i, posteriorment, realitzar algun curs sobre la feina a la que es vol accedir. Tothom ha de reflexionar sobre el seu futur i en té la seva opinió.*
- *Jo crec que tothom hauria d'intentar treure l'ESO perquè després se'n penedeixen i ja no hi poden fer res.*

- *Crec que és ridícul deixar els estudis als 16 anys per posar-se a treballar, ja que hauran d'ocupar llocs de feina que no els realitzaran en la seva vida d'una manera alarmant.*
- *No està bé. Sense estudis no seguiran endavant, no trobaran feina.*
- *Si pots estudiar has de seguir. És millor i es presenten més alternatives.*
- *Crec que als 16 anys no som suficientment responsables per treballar i el millor és seguir estudiant.*
- *Si pots estudiar, fes-ho, sempre podràs triar una feina millor.*
- *Trob que és greu deixar els estudis als 16 anys, però molts de nosaltres no ens adonam fins que ja és massa tard i no val la pena.*
- *Crec que cada persona és lliure de triar el seu futur.*
- *Pens que tothom ha de seguir estudiant, sempre que tinguin l'oportunitat, ja que és el millor per al seu futur.*
- *Estudiar és una acció que agraiem tota la vida i que, si podem, mai no hem de deixar de realitzar. Els estudis a aquesta edat no s'han d'entendre com una alternativa al treball, sinó com a la formació per treballar en el que realment voldrem la resta de la nostra vida.*
- *Estaria millor que tothom estudiàs, però si els estudis no els van bé, està bé que treballin.*
- *Si podem seguir estudiant hauríem de seguir, no només per mandra els hem de deixar, ja que quan siguem grans i hagem de mantenir una família, potser necessitem una feina més bona de la que podem fer, i gràcies als estudis la podrem aconseguir.*
- *Deixar els estudis als 16 anys és un error. Si els estudis no van bé i no es pot aconseguir l'ESO hi ha altres alternatives. Sempre és millor formar-se abans de començar a fer feina. També hi ha la possibilitat de combinar estudis i feina.*

M^a del Carmen Romera Montana
Margalida Servera Monserrat
2ⁿ ESO

ELS ALUMNES OPINEN:**SORTIR DE MARXA**

A tots ens agrada sortir de marxa, estar amb els amics i passar-ho be, però sovint aquests són motius de discrepàncies entre pares i fills. Hem volgut conèixer les opinions dels alumnes de secundària de la nostra escola sobre aquest tema, formulant-los dues preguntes concretes.

1. Et conformes amb l'horari que et donen els teus pares a l'hora de sortir?

2. Què opines que es generalitzi la idea que els alumnes d'avui dia només pensen en sortir i divertir-se i que això sempre vagi lligat al consum d'alcohol i drogues?

Miquela Cañas (1^r d'ESO A)

1. Normalment.

2. No és veritat. Només la gent que vol es relaciona amb alcohol i drogues.

Adrià Almodóvar (1^r d'ESO A)

1. Sí, perquè es preocupen de que no ens passi res pel carrer.

2. No crec que sigui veritat perquè crec que molta gent sap que les drogues són dolentes.

Sebastià Roig (1^r d'ESO B)

1. Depèn del dia, de vegades sí i d'altres no.

2. Que per passar-ho bé no has de beure o drogar-te necessàriament. Hi ha moltes maneres per divertir-te.

Aina Medina (2ⁿ d'ESO A)

1. Sí, però com més temps me deixen millor.
2. No ho trob just, perquè no tots els joves quan surten acaben drogats.

Apol·lònia Monserrat (2ⁿ d'ESO B)

1. Trob que me podrien donar més temps.
2. En una festa no cal drogar-se.

Marina Monserrat (3^r d'ESO B)

1. Depenent del dia, és raonable.
2. Per sortir i divertir-se no fa falta drogar-se, però beure amb moderació no fa mal.

Jordi Sansó (3^r d'ESO B)

1. Quasi sempre sí.
2. Beure un poc està bé.

M^a del Mar Sevilla (4^t d'ESO B)

1. Sí, trob just l'horari que me donen per l'edat que tenc.
2. Que haurien de pensar que no tothom necessita alcohol i drogues per divertir-se.

**Mª Antònia Nicolau
Caterina Vadell
Margalida Puig
Margalida Monserrat
Mª Antònia Andreu
2ⁿ ESO**

XERRADA SOBRE EL TABAQUISME

El passat mes de maig, als alumnes de 3^r d'ESO ens varen venir a fer una xerrada sobre el què suposa fumar i a donar-nos informació sobre el concepte del tabaquisme.

Ens varen dir moltes coses que tots ja sabíem: les malalties que provoca, la més coneguda el càncer, sobretot de pulmó. D'altres que ens varen venir molt de nou: de què està fet el paper del tabac? La resposta a aquesta pregunta no va ser molt agradable: està fet de mata-rates, amoníac i d'altres substàncies molt perjudicials per a la salut de l'organisme. Sabíeu també que cada cigarret que es fuma són 7 minuts menys de vida?

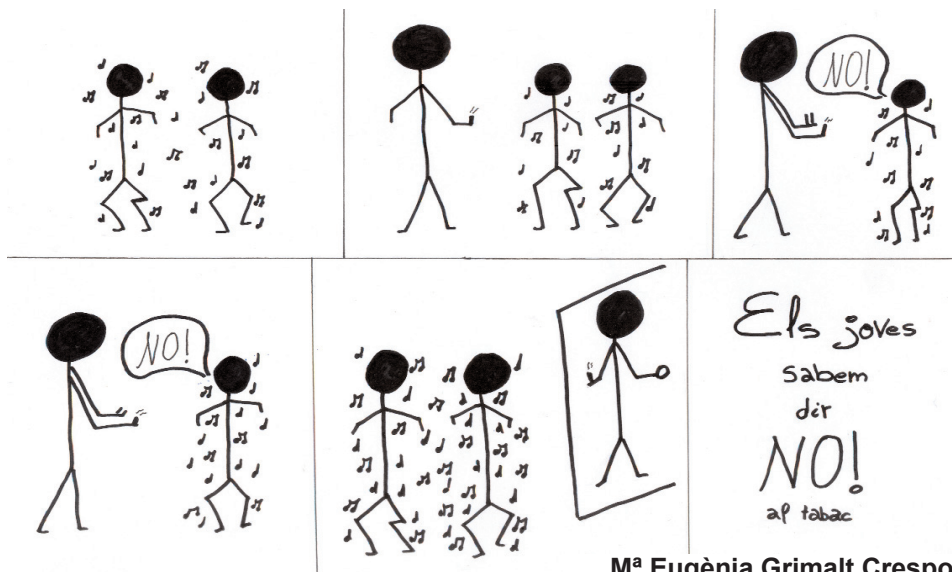
Trob que la gent s'hauria d'informar més sobre aquest tema. Fer xerrades com aquesta, per exemple, van molt bé per conscienciar-nos sobre els efectes nocius que provoca el tabac, ja que és la primera causa de mort evitable en el món!

Va ser després d'aquestes paraules quan em vaig preguntar: per què hi ha gent que perd el seu temps i els seus diners en dur el seu cos cap a una mort quasi segura?

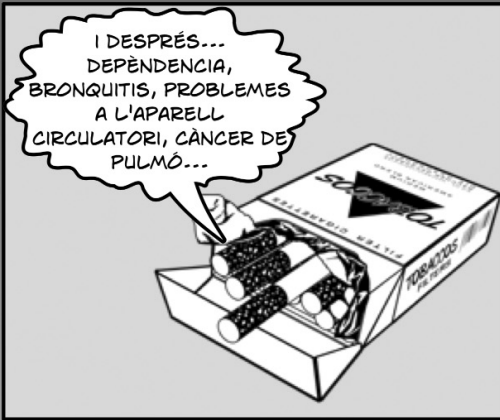
Som conscient que és molt difícil deixar aquest vici, degut a la substància que causa la dependència a aquesta droga: la nicotina. Però també sé que si la gent s'ho proposa, si s'hi posa força de voluntat, ho aconsegueix.

Totes les persones fumadores, tard o d'hora, pagaran un preu molt elevat per caure en aquesta addicció; ni més ni menys que la pròpia vida!, I que hi ha més bonic que la vida?

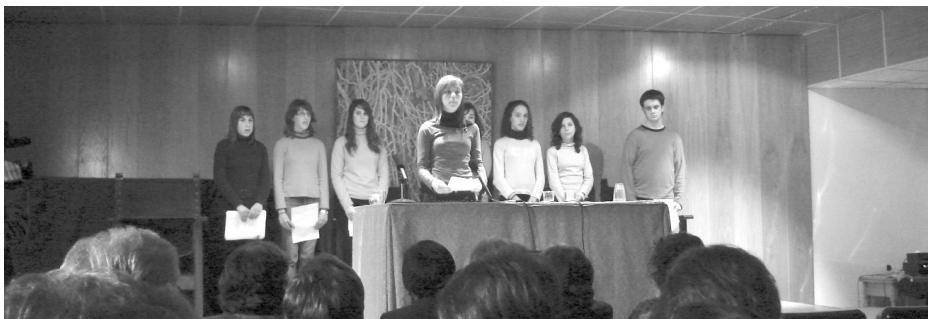
Mariona Salvà Mas
3^r B

Mª Eugènia Grimalt Crespo
4^a A

DIA DE LA DONA TREBALLADORA

Dia 8 de març passat es va celebrar a la Casa de Cultura la festa de la dona treballadora. L'Ajuntament de Felanitx va organitzar un concurs de fotografia el tema del qual girà en torn a la figura de la dona en general. Aquest mateix dia, les obres restaven exposades a una de les sales del Centre Cultural. Moltes d'elles semblaven fetes per vertaders professionals.

Un dels actes més interessants fou la taula rodona que es va dur a terme. Hi participaren cinc dones d'orígens i cultures molt diferents: una mallorquina, una peruana, dues marroquines i una japonesa.

Encetaren la conversa les dues marroquines, que exposaren com és la vida d'una dona en el seu país. Ens explicaren que gairebé no poden sortir de casa i que la seva tasca és cuidar de la llar i

dels fills. Ens sorprengué molt saber que no tenen accés a l'educació en les mateixes condicions que els homes; sovint, si una dona vol estudiar ha de lluitar contra la prohibició dels seus pares. Pel que fa a la política, no tenen dret a vot. Les seves privacions arriben fins al punt que no poden sortir de casa a comprar la seva pròpia roba; el seu pare, el seu home, el fill o un germà són qui se'n fan càrrec.

A continuació va intervenir la dona japonesa. Va començar dient que el mode de vida de les dones del seu país no és molt diferent al de les dones marroquines, tot i que elles, per exemple, han aconseguit fa poc temps el dret al vot. La relació familiar és gairebé la mateixa: tenen limitada l'educació i sempre en inferioritat respecte dels homes. En la seva exposició hi va haver una frase que ens va

agradar: quan són petites depenen del seu pare, quan es casen depenen del seu espòs i quan són velles depenen dels seus fills.

La intervenció de la dona mallorquina va significar un repàs a la història: recordà que les dones a Mallorca tampoc no podien votar fa una sèrie de dècades i que tampoc no era fàcil per a elles rebre la mateixa educació que els homes i poder fer la feina que elles volien i en igualtat de condicions. Sí que va concloure que amb el temps hi ha hagut un progrés molt important, tot i que considerava que encara té molt de terreny per conquerir. Entén que la dona d'avui encara és una dona que fa feina i no li queda més remei que dur la casa. Moltes, assegurava, no deixen que els homes ajudin, elles mateixes no entenen com cal el concepte d'igualtat. Va esser una mica agosarada quan va afirmar que els homes només servien per tenir fills i que es pot prescindir d'ells per les altres coses. Aquesta afirmació obrí un debat: la japonesa mostrà obertament el seu desacord. Es va veure que tot era per arribar a la idea que les dones no tenen altre remei que lluitar per aconseguir la igualtat.

La dona peruana va parlar la darrera. Va comentar que quan arribà a Mallorca se n'adonà que la situació de la dona mallorquina no era molt diferent a la de la realitat del seu país. Destacà el fet que el tracte que es va tenir amb ella fou educat i respectuós, la qual cosa agrai fermament.

A partir d'aquí s'obrí un torn d'intervencions en el qual el públic va poder intervenir per satisfer la seva curiositat.

Per acabar l'acte, hi va haver un recital de poesia organitzat per Glòria Julià (Llunàtiques) i interpretat per alumnes de 2ⁿ curs d'ESO de la Cooperativa d'ensenyament Es Lledoner. Aquestes alumnes foren: Margalida Puig, Margalida Monserrat, Caterina Vadell, Antònia Zoë, Apol·lònia Monserrat, Mª Eugènia Grimalt, Joan Sans i Aina Medina.

Mª Eugènia Grimalt Crespo
4rt. A

ALCOHOL, UNA DROGA MÉS

He triat aquest tema per fer-ne un petit escrit perquè crec que és necessari recalcar la importància del consum d'aquesta substància.

Darrerament es tracta molt el tema del tabac, es fan moltes xerrades, i s'intenta conscienciar a la gent, sobretot als joves, del perill que té ser fumador. Jo, personalment, opin que està molt bé i que és un bon treball, i pot ajudar a bastantes persones a deixar de fumar o a ni tan sols començar. Però crec que també és important xerrar un poc de l'alcohol per destacar alguns aspectes que poden passar desapercebuts, els quals intentaré comentar a continuació.

Primerament podem dir que l'alcohol és una droga com qualsevol altra i a vegades no és considerada com a tal, ja que la dependència que crea no és immediata, sinó que sorgeix quan el consum és excessiu i a llarg plaç. Però, el fet de que poguem triar quina quantitat d'alcohol volem consumir i el moment de fer-ho no ha de llevar importància al mal que pot causar aquesta substància en el nostre organisme.

Uns altres motius que fan que el consum d'alcohol no paregui tan perillós és el consum moderat, per part d'un gran nombre de persones, sobretot adultes i, per altra banda, la recomanació per part dels metges en casos molt específics, del seu consum.

Pel que fa als efectes immediats, podem destacar la seva perillositat, ja que el consum d'una gran dosi d'alcohol pot provocar des de vòmits i marejos, sense importància, fins a

efectes irreversibles com la mort per un coma etílic. En un principi el seu consum et pot provocar una gran eufòria i et pot ajudar a relacionar-te més fàcilment amb la gent, aquests fets poden animar-te a seguir-ne consumint sense pensar en les conseqüències posteriors.

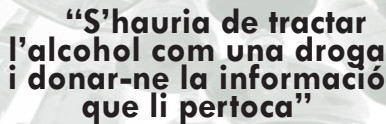
Per altra banda, podem esmenar els efectes psicològics que produeix un cosum desmesurat d'alcohol. Aquest anenteix el funcionament del sistema nerviós i fa que poguem realitzar actes que no estan controlats per la voluntat, podent dir i fer coses que no volem; a més de poder produir pèrdues de memòria temporals.

A més de tots aquests efectes, el consum d'aquesta substància pot provocar efectes colaterals,

és a dir, conseqüències que van des d'una caiguda per pèrdua de l'equilibri fins a un accident de trànsit degut a una conducció temerària.

Finalment és important remarcar que el consum d'alcohol per part dels adolescents és encara més perillós que en el cas dels adults, ja que el seu organisme es troba en creixement i pot influir de manera negativa. A més, l'inici del consum d'aquesta substància, si es fa de manera excessiva, pot provocar reaccions adverses en el seu organisme, ja que no hi està acostumat. Ja per acabar, dir que l'alcohol és molt fàcil d'obtenir per totes les persones i s'hauria de controlar més la venda als menors.

Per tot això consider que s'hauria de tractar l'alcohol com una droga i donar-ne la informació que li pertoca.

“S’hauria de tractar l'alcohol com una droga i donar-ne la informació que li pertoca”

Francisca Roig Coll
3r B

VIATGE D'ESTUDIS A LISBOA

Tots ells coincideixen a afirmar que aquest viatge ha estat una fita important i un bon regal per a la memòria. I és que Lisboa, per a un viatge d'estudis, és un destí inesborrable. Els alumnes de quart d'ESO partiren dia 11 d'abril i tornaren dia 15 impacients i nerviosos, ens conta Toni Oliver. Una vegada arribats i instal·lats a la vella ciutat, començaren un recorregut d'un parell de dies pels barris i llocs més emblemàtics de la ciutat i els voltants.

Xavier Covas assegura que Lisboa és molt gran i que si no fos per les muntanyes on està es podria anar sempre caminant aquí i allà. Fa gràcia quan afirma que les costes et deixen rebentat, la qual cosa es soluciona gràcies al tramvia, que et passeja per tota la ciutat. Pel que fa al menjar, a ell li va resultar curiós que el més típic d'allà fos el peix, sobretot el bacallà, les sardines torrades i la sopa de verdures.

Entre ells llocs que es poden destacar de la seva visita, trobam el Rossio i Belem; visitaren la famosa torre que està pràcticament dins el riu Tajo i allà mateix es trobava el Monestir de los Jeronimos, el claustre del qual no té cap columna igual.

Un altre dels llocs emblemàtics que pogueren conèixer fou Sintra, un poble singular amb un palau molt gran just devora la plaça, on tot sortint caminant et sorprèn la gran extensió d'arbres i una petita cascada, protagonista inevitable de moltes de les fotos que es varen fer.

Assegura Xavier que els barris de Lisboa canvien molt: els barris de la part baixa de la ciutat no són tan rics com els alts i que això es fa pal·lès en els edificis i la seva conservació així com amb la gent que hi viu. Però el que més li va agradar va esser per la seva espectacularitat la visió de l'Oceà Atlàntic des del Cabo de Roca, el punt més occidental d'Europa, afegeix Toni Oliver.

Yaiza Adrover afirma que el viatge va esser molt millor del que es pensava. L'arribada va esser entre trista i alegre. Alegre perquè tornaven a veure a la família i trista perquè havien fugit de Lisboa. És molt significatiu que comentí amb un to de melangia que arribaren tots amb el cos cansat i el cor alegre, amb el record del que pot ser serà el millor viatge de les seves vides.

PUJADA A SANT SALVADOR

Ja fa estona que hem perdut el compte de quants d'anys fa que mestres i alumnes de Sant Alfons pujam a Sant Salvador el darrer divendres del mes de maig. Enguany, una vegada més ben fidels a la tradició, ens proposarem el repte que va resultar més bo d'aconseguir que els darrers anys perquè el sol ens concedí alguna treva durant la pujada.

Després del berenar que es fa a la creu, va esser hora d'encarar les dreceres amb valentia. Els més agosarats pujaren sense excuses, mentre que d'altres arrossegaren els peus fins arribar al replà de l'església...el que és important és arribar sans i estalvis.

Una vegada amagats del sol dins l'església de Sant Salvador, les alumnes de segon d'ESO que fan l'extraescolar de teatre llegiren un text sobre

algun aspecte concret de la història, l'art i la llegenda que envolta Sant Salvador, redactat per D. Antoni Maimó; el vos reproduïm a continuació:

Segons la tradició popular, el santuari de Sant Salvador té l'origen en la trobada de la imatge de la Mare de Déu per un pastor, però aquesta llegenda no té cap fonament històric, en realitat aquest santuari té l'origen en la pesta negra que l'any 1348 va causar la mort de la meitat de la població europea i a Felanitx, d'uns 1700 habitants, només en van sobreviure 800.

A l'Edat Mitjana, la gent era molt religiosa i quan es produïa alguna catàstrofe com la pesta, s'organitzaven peregrinatges cap a les esglésies més reputades i també pujaven en processó a les muntanyes per implorar l'ajuda divina. No és desencaminat pensar que en motiu de la pesta negra els nostre avantpassats tinguessin la idea de bastir una església damunt aquest puig.

Sabem que el 1349, ja havien edificat una capella dedicada al Salvador, advocació que aleshores s'identificava amb una

llegenda molt popular a tot Europa. Segons aquesta llegenda que se suposava que havia ocorregut a Beirut, un jueu va comprar una casa a un cristià que hi va deixar un crucifix. Aquell jueu el va respectar però un altre jueu que va visitar la casa, quan va veure el crucifix en va donar part a les autoritats jueves que el varen fer dur a la sinagoga. Allà els jueus van fer befa de la imatge i van repetir-hi els mateixos turments que havia sofert el Bon Jesús. Quan li van clavar una llança al costat, de la ferida en sortí sang i aigua, aleshores per comprovar si aquella sang tenia la virtut que li atribuïen els cristians, en van ungir alguns malalts que quedaren curats a l'instant. Llavors aquells jueus es van voler fer cristians.

Aquesta llegenda la podeu veure representada en el retaule de pedra que hi ha a la primera capella de la dreta i que degué presidir la primitiva església. Es un retaule del gòtic tardà de notable mèrit artístic i també etnològic. Actualment gairebé ha perdut els colors però antigament era policromat i cosa curiosa, els jueus van vestits així com eren obligats a vestir els jueus de la Corona d'Aragó: amb capa caperutxa i una roda de roba groga i vermella damunt el pit, com veis Hitler no va inventar res de nou!

La imatge de la Mare de Déu, també gòtica, és possible que provinguí del segle XV per tant es va torbar a presidir aquesta església, es veu que amb el temps va deixar d'interessar la llegenda antijueva de la Passió de la Imatge i la Mare de Déu va anar guanyant protagonisme.

Després d'aquest petit instant de tranquil·litat, va començar la bauxa: a l'explanada de Crist Rei es varen organitzar un seguit de jocs per tal que tots els alumnes passassin un bon moment fins l'hora de dinar: carreres de sacs, estirar corda, hulla-hop, tir de baldufa... qualsevol joc es va convertir en una excusa per al divertiment!

PER SANT JORDI, LLIBRES I ROSES

Un any més, i amb motiu de la festivitat de Sant Jordi, s'ha celebrat la desena edició de la Diada del Llibre. Sota el títol Un món de contes, durant un parell de dies s'ha convidat als personatges més il·lustres dels Contes Clàssics per conviure entre aula i aula, sobretot vist l'èxit d'acollida que tingueren l'horabaixa de Sa Rueta. És obligació parlar del disseny de la camiseta que commemora aquesta festivitat: ha estat idea i obra de Margalida Estelrich Turrisque, la nostra directora del Taller de teatre Es Lledoner.

Cada cicle educatiu organitzà una sèrie d'activitats durant la setmana del 21 al 25 d'abril. Els alumnes del 1r i 2n cicle d'Educació Infantil i els de l'Escoleta Municipal dugueren a terme diferents activitats relacionades amb el conte de La Blancaneus. A les aules de 0 a 3 anys varen fer activitats d'allò més variades,

començant per l'estampació de camisetes fins a la confecció de titelles. A les aules de 2 a 3 anys a més feren un taller de plàstica a partir del qual confeccionaren un bonic mural amb tots els personatges del conte. I els alumnes de 2n cicle d'Infantil, a part de totes aquestes activitats també participaren en tallers de punt de llibre i de cinema. Cal dir que a l'aula de psicomotricitat, durant tota aquesta setmana, els més petits varen poder visitar la llibreria que es va muntar expressament. Allà pogueren adquirir els llibres que més els varen cridar l'atenció.

Pel que fa als alumnes de primer cicle de Primària, celebraren la festa del llibre envoltant el conte de Na Caputxeta Vermella. També varen fer estampacions de camisetes, treballs manuals, mòbils i narracions.

Els alumnes de tercer de primària treballaren el conte d'Àladdin. A part de l'estampació tradicional de camisetes i la visita a la llibreria, assistiren a la projecció de la pel·lícula Alí Babà i els quaranta lladres. Les mestres també prepararen per a ells activitats de caire pràctic, com és ara, el taller de dibuix. Es tractava de reproduir els dibuixos del conte d'Àladdin i emplenar-los amb tècniques diferents com plastilina, trempa o paper xarol. L'activitat més espectacular fou sens dubte la invenció d'un conte col·lectiu i la confecció d'un llibre gegant que feren entre tots a partir d'aquest

conte.

Els de quart de primària feren activitats molt semblants: el taller d'estampació de camisetes i la compra de llibres es repetiren amb aquest grup. Pel que fa al conte, els tocà treballar el de Pinotxo. No cal dir que la pel·lícula que els va tocar veure va ésser precisament la de Pinotxo. Relacionat amb les camisetes, feren un taller de cera fosa. Usant aquesta tècnica, representaren un planeta Terra com a símbol de la universalitat dels contes. Dins el programa d'activitats, assistiren a una obra de teatre a l'auditori municipal que li atorgà dinamisme a la diada.

Pel que fa al tercer cicle, els alumnes de cinquè, centraren les seves activitats en el conte de Robin Hood. Tanmateix introduïren el tema de les rondalles mallorquines a l'hora de fer els diferents tallers: el literari, el de punts de llibre, el de narració creativa i el de plàstica. No podem deixar d'esmentar que també assistiren a una representació teatral a l'auditori municipal i estamparen la camiseta de la diada, tal i com fan tots els cursos de l'escola.

Els alumens de sisè comencen recordant la llegenda de Sant Jordi per tal de contextualitzar la festa. L'estampació de camisetes, la compra de llibres i la projecció de la pel·lícula relacionada amb el conte que treballaren, en aquest cas *El mag d'Oz*, són les activitats que compartiren amb la resta dels seus companys de cicle. També anaren al teatre a veure *Lúnia*, a l'auditori municipal. Introduï-

ren, i feren un taller al voltant de les Rondalles Mallorquines, concretament amb el Pou de sa Lluna.

Els alumnes de secundària realitzaren una sèrie d'activitats per cursos. A les classes d'història, treballaren la figura del rei en Jaume I, aprofitant que enguany es commemora l'any d'aquest rei. A part, hi va haver altres activitats comunes, com són ara, la compra de llibres, l'estampació de camisetes i la visita a la tan esperada escola nova. Després, cada cicle va planificar unes activitats diferents. Els alumnes de primer i segon curs, sota un sol gairebé d'estiu, participaren en una gimcana i en un taller de confecció de malabars. Els alumnes de tercer organitzaren una venda de roses amb dedicatòries personalitzades i participaren en un taller de polseres de múltiples formes i colors. Els alumnes de quart, com ja és habitual, començaren de ben prest amb "les mans a la massa" i posaren tota la bona intenció a l'hora de fer les tradicionals coques de verdura que després serviren per berenar. Per apaivagar una mica els nervis, mentre les coques eren a coure, passaren el temps en l'improvisat karaoke que es va muntar al menjador de l'escola.

En la recta final del mes de juny, concretament entre els dies 10 i 25 de juny, s'ha organitzat un festival de teatre que ha volgut esser una cloenda del sisè any que, plens d'il·lusió i bones intencions, els alumnes més comedians s'han mogut entre bambolines de tota mena i han contribuït a convertir el taller de Teatre Es Lledoner en una realitat viva i amb ganes de perllongar-se.

Tant els 45 nins i nines d'edu-

cació infantil i els 58 de primària, com els 23 actors i actrius que cursen secundària, han fet molta feina durant tot l'any per sortir a l'escenari a demostrar el millor d'ells. El grup de nins i nines l'activitat extraescolar de ball de bot (recordem que enguany és el seu primer anys) veren esser convidats a participar-hi també.

Les obres que es varen representar eren adaptacions de clàssics, fins i tot alguna d'elles era de

nova creació. No es pot dubtar que la motivació que els ha fet sortir a escena parteix del treball de cada un dels directors, que hi han posat de tot i més perquè la feina del Taller de Teatre Es Lledoner sigui una tasca encomiable.

Així, els alumnes de 1er i 2n de primària interpretaren El Pastoret mentider; els grups de 5è i 6è de Primària s'atreuren amb El mag d'Oz, ambdues obres dirigides per Biel Rosselló. Els alumnes de 3r i 4r de Primària i els de 4r d'ESO representaren En Patufet i El criat de dos amos, respectivament. La direcció va anar a càrrec de Xisco

S'AIXECA EL TELÓ!

a l'auditori municipal i al saló d'actes de la Casa de Cultura de Felanitx.

Olivares. Un grup d'alumnes de 1^a, 2^a i 3^a d'ESO, dirigides per Enric de las Heras, varen protagonitzar l'obra Punt de vista. Els més menuts de tots, els nins i nines d'educació infantil, foren els protagonistes de

dues adaptacions de dos contes clàssics molt coneguts: Les bessones Neus i els nanets i Els nins i les nines del bosc, fent clara al·lusió als contes de na Blancaneus i Hansel i Gretel, dels germans Grimm. Aquestes darreres obres foren adaptades amb molt d'encert per Victòria Gomila i Isabel Mesquida.

Les obres es dugueren a terme

CONCURS CREATIU DE L'APA

L'associació de pares i mares del col·legi Sant Alfons ha organitzat durant aquest mes de juny el concurs creatiu destinat a promoure la participació de tots els cicles educatius de l'escola. El títol ha estat el mateix que el de la diada del llibre: Un món de contes. Cada cicle, des d'Infantil fins a Secundària, ha realitzat un treball plàstic relacionat amb el tema proposat. Al final, hi ha hagut un premi per aula. Aquí teniu els guanyadors. Enhorabona a tots els participants.

Segon cicle d'Ed. Infantil:

Premi per a tots els alumnes.

Primer A:

Raul Màxim Alcaide
Adrià Sastre Risco
Lluís Borrueco
Joan Antich
Youssef El Hannaoui
Marvin Veldboer

Primer B:

Ennio Britos Sarbre
Ana Mansilla Mansilla
Iván Martín Herrero
Júlia Nicolau Caldentey
Agnès Massuti Gómez
Miquel Xavier Mas Vicens

Segon A:

Apol·lònia Cerdà López
Jesús Checa Almodóvar
Óscar Díaz Domínguez
Fàtima Zahrae
Albert Fuster Oliver
Alejandro García Almodóvar
Yolanda Garrido Gayà

Segon B:

Maria Antònia Palmer
Maria Antònia Roig
Maria Piña Julià
Yosof Rekloui
Margalida Pérez de Rada
Guizlane Rachdi
Natàlia Riquelme

Tercer A:

Daniel Almodóvar
Carmen Tirado
Neus Cerdà
Cristian López
Marina Oliver

Tercer B:

Jaume Barceló
Sergio Rodríguez
Bernat Obrador
Guadalupe Mansilla
Yolanda Pérez

Quart A:

Laura Martínez Gayà
Bel Mª Blanco Manresa
Magdalena Grimalt Barceló
Resurrección Santiago Rendón
Bouchra Zaquach

Quart B:

Cristina Umbert Arenas
Maria Santandreu Oliver
Alexandra Trillo Cantallops
Llorenç Vadell Adrover
Maria Francisca Ruíz
Maria Suñer Adrover

Cinquè A:

Maria Antich Adrover
Maria Artigues Ribes
Joana Ferreira

Cinquè B:

Lluís Tapia Jiménez
Adrián Thelen Garrido

Sisè A:

Maria Barceló
Maria del Mar González
Mª Francesca Caldentey Oliver
Maria del Mar Grimalt
Pomar
Margalida Roig Chulià

Sisè B:

Sara Ferreira Martín
Bàrbara Sitges Grimalt
Maria Servera Monserrat
Eva Ríos Barquim

Primer ESO A:

Zoe Adrover Parapar

Primer ESO B:

Jaume Roig Marquès

Segon ESO A:

Mª Antònia Andreu Mas
Aina Medina Estelrich

Segon ESO B:

Maria Antònia Nicolau López

Segon ESO C:

Joan Carles Lladonet Roig

Tercer ESO:

Zara Adrover Parapar

Quart ESO:

Maria del Mar Sevilla
Yaiza Adrover Parapar
Mª Eugènia Grimalt Crespo

DIADA DEL COOPERATIVISME

La mà que maneja la ploma val tant com la que condueix l'arada
Arthur Rimbaud

La Aliança Cooperativa Internacional (ACI) celebra el Dia del Cooperativisme el primer diumenge del mes de juliol. A les Illes Balears es va decidir fa un parell d'anys, celebrar-ho entre el mes de maig i el mes de juny. Enguany, aquesta festa ha coincidit amb l'assemblea general ordinària de la Unió de Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears (UCTAIB).

Els actes que s'han organitzat s'han duit a terme a Felanitx. És la primera vegada que un poble fa d'amfitrió. El programa de celebracions, si bé no ha tingut un excés d'activitats, sí que ha pretès que aquesta commemoració esdevingués propera i enaltís els principis que sustenten la filosofia cooperativa i els valors de les empreses basades en aquesta tipologia de gestió. No de bades, ha reunit un bon nombre de socis que s'han apropiat en representació de les diferents cooperatives de treball associat que hi ha arreu de les Illes.

L'agenda d'actes s'obrí dia 12 de juny amb una conferència al Centre Cultural sobre Els glosadors en temps de la República, a càrrec de Pere Sureda Ribes, escriptor i soci de la cooperativa de Gorg Blau (Sant Felip Neri),

de Palma. Va esser presentat per Cristòfol Fontanet, d'Es Lledoner. Aquesta presentació va esser una mica emotiva: tant l'escriptor com el presentador compartiren hores d'estudi i d'esbarjo quan ambdós eren estudiants de Magisteri. Més de vint anys després s'han retrobat gràcies a aquesta festa.

Pere Sureda és natural de Maria de la Salut i des de ben petit ha tingut afecció per les gloses. Pertany a una família de prolífics glosadors, la qual cosa ha fet que es dedicàs a recopilar tot el material oral des de ben jovenet. Fruit d'un llarg treball, amb paciència i mestratge, en la seva exposició ens presentà el llibre Caramel·lers republicans, un aplec de gloses d'Antoni Ginard "Bielet", família de Sureda. Però l'autor no es va limitar a fer-ne una lectura entretinguda, que també, sinó que amb molt d'encert, va oferir una con-

textualització i va incorporar, en la mesura que el temps ho va permetre, el conjunt de gloses dins la col·lectivitat, fent veure que no són produccions causals sinó que cada glosa té una història. Vet aquí una mostra d'alguna de les gloses incloses en el llibre:

Un home en esser casat,
de treballs sempre en té dos.
Si és guapa, n'està gelós,
i si és lletja, n'està enfadat.

L'acte principal va tenir lloc també al Centre Cultural dia 13 de juny, data assenyalada com a Dia del Cooperativista. En primer lloc, es va celebrar l'assemblea general ordinària de la UCTAIB i varen esser elegides les persones que formaran el nou Consell Rector de la UCTAIB, que foren les següents: Catibel de la Fuente (Aula Balear), Malena Riudavets (CIDE), Antoni Vicens (Es Lledoner), Pau Cabot (Mata de Jonc), Antoni Torres (Serveis Educatius), Antònia Pujol (Treballadores Familiars), Catalina Cerdà com a primera suplent (Tu hogar, Calvià) i Maria Rata com a segona suplent (Serveis Educatius).

Acabada aquesta assemblea, Jerònima Muñoz (Es Lledoner) va encetar la commemoració amb la lectura del manifest. A continuació, les autoritats convidades a l'acte, juntament amb Enric Pozo, president en funcions de la UCTAIB, agraiïren la

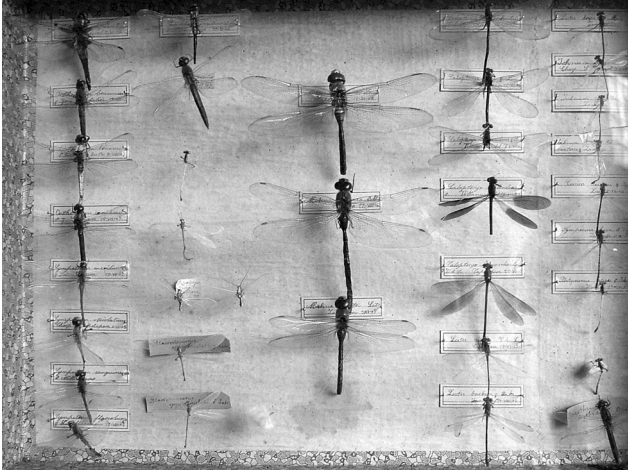
presència dels assistents i insistiren, de manera generalitzada, destacar la importància i el simbolisme d'una celebració com aquesta i la transcendència del món cooperatiu en les nostres societats contemporànies.

Acabades les presentacions i els agraïments, es va atorgar una distinció a la Cooperativa Treballadores Familiars pels seus 25 anys com a cooperativa, dedicada a fer feina amb gent gran. A continuació, i amb motiu de la seva jubilació, es va lliurar un obsequi a Jacqueline Cardell, presidenta de la Sectorial d'Ensenyament com a reconeixement a la seva tasca al front d'aquest càrrec.

La celebració es va clausurar amb molt de renou: els tamborers d'Es Lledoner acudiren a la percussió més sorollosa per posar el punt i final.

La festa va acabar amb un sopar cooperatiu a Ca'n Banya. La cooperativa Dolç per tu (Manacor) fou l'encarregada, i amb molt d'encert, dels postres.

*Col·lecció de libèl·lules
del Col·legi Sant Alfons.
Any 1906*

*Miquel Riera Nadal
Escola Graduada
Any 1941*

*Escola Unitària
de Son Proenç.
Any 1924*

*Escola de les monges
Providències.
Any 1939*

Escola de nines de les monges Trinitàries. Any 1919

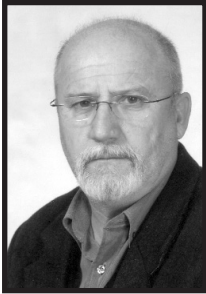

*Escola Nacional de nines.
curs 1936-37*

Magister en llatí vol dir mestre ... les dèries, tothom sap què són. En aquesta nova secció cada convidat ens parlarà de les seves.

EL MÓN DE LA CAÇA

Definir la caça és complex. Tal vegada sigui una d'aquelles coses que no tenen un explicació simple, merament amb paraules, sinó que surt de l'interior.

Però si 28.000 persones surten a caçar cada temporada a les Illes Balears, raons deuen tenir per practicar aquest esport.

Aquests darrers anys la societat ha pres consciència que els caçadors tenim cura de la caça, gestionam vedats, repoblam, alimentam, cuidam de la natura fins el punt que, si no fos per la caça, moltíssimes finques romanrien abandonades. Si feim una volta per Mallorca se'n veuen moltes d'elles que estan sembrades i cuidades perquè viuen de la caça. Com va dir el Sr. Giovanni Bana: "La caça és el darrer element viu de les tradicions de fora vila".

Certament és així; actualment són moltes les persones que directament o indirectament estan lligades al món de la caça i la majoria d'elles tenen un objectiu comú: conservar el medi ambient per crear un hàbitat adequat per a la conservació i cria de les espècies cinegètiques per poder practicar l'esport de la caça.

Sens dubte els caçadors duen a terme una informació molt valuosa sobre les aus migratòries, recuperant durant la caça alguna espècie anellada o fent l'estadística de les captures realitzades durant la temporada per saber en tot moment la població aproximada de les espècies d'un lloc determinat, és a dir, fer una caça sostenible.

Crec que la majoria de caçadors estam conscienciats que la caça no és una necessitat, ni un competir, més bé un plaer. És agradable poder gaudir d'ella amb el teu fel amic trescant dins la garriga, per aquells frondosos pinars de la Serra de Llevant darrera la caça.

Tornar a la natura és una alliberació.

Cristòfol Fontanet Àlvarez
Mestre d'Educació Primària

Tor (Brac alemany)

Xarc (Setter anglès)

